

SOK-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS
FÖRENING

Nr 4 * 1997 *

FRÅN STARTEN nr 36 *

ISSN 1104 - 7259

ORDFÖRANDE:	<i>Ture Widlund, Torsgatan 56, 113 37 Stockholm</i>	08-341402
VICE ORDFÖRANDE:	<i>Owe Fröberg, Gammeltorpsv 5 B, 155 30 Nykvarn</i>	08-55247473
SEKRETERARE:	<i>Alf Holmberg, Bastgatan 19, 118 25 Stockholm</i>	08-658633
KASSÖR:	<i>Mats Peterson Kallforsvägen 10, 124 32 Bandhagen</i>	08-7276279
KLUBBMÄSTARE:	<i>Carl Erik Eriksson, Box 44, 179 04 Färentuna</i>	08-56042056
REDAKTÖR SOK-BULLETTINEN:	<i>Stig Nilsson, Hagenvägen 12 B, 142 65 Trångsund</i>	08-6053282
SOKs REPRESENTANT:	<i>Gösta Gärdin, Grevgatan 8, 114 53 Stockholm</i>	08-6678692

Nytt från SOK

Sid 23

Stockholms ansökan

Sid 3

**Vad står de olympiska
ringarna för?**

Sid 5

**Vad är ett
idrottsmuseum**

Sid 14

Så var det 1912

Sid 18

SOF-Bulletinen

Organ för Sveriges
Olympiahistorikers
Förening (SOF)

Föreningen bildades
den 3 mars 1986

Ansvarig utgivare:

Ture Widlund

Utgivningsplan 1997

Nr	Utkom	Manusstopp
1	febr	8/2
2	maj	20/4
3	aug	1/8
4	nov	10/10

Adressbyte

SOF-medlemmar som flyttar till ny adress, var vänlig meddela SOFs ordförande Ture Widlund detta. Adress se framsidan.

Medlemsavgiften

125:-

Nästa SOF-möte

24 November

Medarbetare

I detta nummer av SOF-Bulletinen har förutom redaktören Stig Nilsson följande personer medverkat, Ove Karlsson, Lars Sandlin, Ture Widlund, och Karl Örsan.

Redaktionen för SOF-Bulletinen påpekar att tidningens artiklar och annan text inte nödvändigtvis behöver spegla SOFs uppfattning. Artiklarnas innehåll står helt för resp författares räkning.

LEDARE

Stockholm och Sverige fick inte OS 2004. Det blev Athen. Varför räckte Stockholm inte till?

“Vi som byggde Sverige“ hade sin del med bomber och bränder. Nu går massor av skattepengar åt att reparera vad de förstört och den gruppen borde nu få namnet “Vi som raserade Sverige“. Vi var inte eniga i landet. Det fanns för många nej-sägare i Sverige, som tydligen tycker om att klaga och vägrar att se positivt på framtiden trots att man vet vilka fördelar OS kan medföra. Nu får idrotten i Stockholm och Sverige fortsätta att arbeta i motvind. Kan nej-sägarna känna sig nöjda med detta och leva med alla arbetslösa som genom OS skulle ha fått sysselsättning. Det politiska suget finns inte riktigt i vårt land.

Det sägs också att det var en nackdel att polisen tog bombmannen. Man tror att allt var arrangerat för att hjälpa Sverige, och nu blev det kanske en nackdel i stället. Det verkar också ha varit fel att bilda Athletics Council - ett sådant finns redan i IOK.

Vad talade för Sverige: En bra presentation. Sverige skulle kunnat göra en bra arrangörsinsats. Kampanjen har varit professionell. IOK-delegaterna var lyrisk efter besöket i Sverige. Bra insatser av Kronprinsessan Victoria och stjärnor som Björn Borg m fl.

Vi behöver inte leta fram fler syndabockar än nej-sägarna.

Vi hade otur vid omröstningen. Om Kapstaden hade försvunnit före Sverige hade vi troligen fått Afrikas röster och då hade vi kunnat slå ut Rom och varit i slutfinal.

Det var synd att Stockholm inte räckte till. Det hade gett Sverige fler arbetstillfällen och vi hade tjänat pengar. Det är ställt utom allt tvivel. Och idrotten hade fått ta del av detta med upprustning av arenor, några nya arenor och en politisk satsning på idrotten.

Trots förlusten har vi fått ut en hel del av kampanjen: Sverige och svensk idrott har fått uppmärksamhet i världen. Svenskarna engagerade sig men tyvärr var för många som var emot. Det visar också att idrott engagerar det svenska folket, politikerna och näringslivet.

Att ta hem ett OS är något av det svåraste som finns. Att komma till final är bra,

Sverige hade ett bra koncept. Den vackra naturen, den rena luften, närheten och den fina kollektivtrafiken och att de aktiva ansåg Sverige vara den mest passande staden.

Men vi måste också gratulera Athen, som efter en medioker kampanj slogs ut 1996 men kom tillbaka med en suverän kampanj och ett bra koncept. Och IOK hade kanske också en skyldighet att ge OS till Athen. Athen fick säkert många röster av sentimentala skäl. OS har vänt hem till sitt hemland och Athen kommer att göra ett OS som i nästan allt kommer att skilja sig från allt tingeltangel i Atlanta.

För Sverige betyder det att chanserna för ett OS 2006 i Östersund ökar. Nu kan delegaterna tycka synd om Sverige, som inte fått OS trots många försök. Men det krävs en mycket proffsigare kampanj än tidigare. Lär av Stockholm. Skulle Östersund få OS 2006, då är det kört för Stockholm 2012 och för mycket lång tid framåt. Annars är 1912 en möjlighet för Stockholm. Någon gång blir det vår tur.

STIG NILSSON

Stockholm ansökan

Stockholm var i final när det gällde OS 2004. Tyvärr valde IOK-delegaterna en annan värd för OS 2004. Det var synd för Stockholm kunde ha genomfört ett bra OS, kanske bättre än Athen, men det är bara att gratulera Athen som lyckades bättre än Stockholm att övertyga delegaterna om sin förträfflighet. OS är världens största evenemang och skulle ha betytt mycket för Stockholm, Sverige och idrotten i Sverige.

När Stockholms stads formella ansökan lämnades in den 14 augusti 1996 var det startskottet för ytterligare en intensiv fas i arbetet. Stockholms kandidatur skulle marknadsföras internationellt och Stockholm skulle dessutom inom några veckor ta emot utvärderingskommissionen på ett tredagars besök. Att detta utföll bra visar stt Stockholm nominerades som en av fem finalister. Sedan har ett flertal IOK-delegater besökt Stockholm och fått sig förevisat vår fina stad. Under DN-galan fanns 11 IOK-delegater på hedersläktaren och fick uppleva en fantastisk idrottskväll med Wilson Kipketers 800 meters lopp som höjdpunkt.

Arbetet med att färdigställa själva ansökan pågick under en längre tid men den slutliga sammanställningen pågick mellan februari och juli 1996.

Över 2000 personer

Över 2000 personer inom idrottsrörelsen, Stockholms Stad, berörda myndigheter, konsulter och personal vid OS-kansliet arbetade med ansökan. Det blev ett dokument på 565 sidor som i detalj redovisade hur Stockholm avsåg att arrangera spelen. Ansökan kompletterades med ett 100-tal avtal och garantier, där berörda myndigheter, fastighetsägare, arenaägare, hotellägare med flera garanterade spelens genomförande. Enligt IOK:s regler krävs att staten ställer ekonomisk garanti för spelen vilket riksdagen beslutade om den 30 maj 1996 med 80 procents majoritet.

På OS-kansliet har 25-30 personer arbetat. Stockholm 2004 AB bildades i januari 1996 och ägdes av Stockholms stad och näringslivet tillsammans.

Kostnaderna för ansökan och marknadsföring oktober 1995 - september 1997 blev cirka 70 miljoner kronor. Kostnaderna delades lika mellan Stockholms stad och näringslivet.

Vid ett OS i Stockholm skulle OS-byn vara centralt belägen. I OS-byn bor de aktiva och spenderar en stor del av sin tid där. Men OS-byn skulle bli något mer. Den skulle bli en symbol för den olympiska tanken. Där träffas idrottsmän från olika kulturer och umgås över gränserna oberoende av etniska, kulturella, politiska eller ekonomiska skillnader.

OS-byn skulle tillsammans med den nya Olympiastadion Victoria, Presscenter, Mediacenter, och mediaby bilda navet kring vilket sommarspelen i Stockholm skulle snurra.

Om Stockholm hade valts skulle spelen bli de mest miljöanpassade spelen någonsin. Men inte bara det. Spelen skulle kunna användas för att driva fram lösningar på stadernas miljöproblem och driva på utvecklingen av miljöteknik som varit bra för Sverige, men också kommit till nytta på andra håll i världen. Hammarby Sjöstad skulle ha blivit världens första ekologiska OS-by.

I OS-staden Stockholm hade avstånden blivit korta med bara små ingrepp i stadsbilden.

Målet var att de Olympiska Spelen i Stockholm skulle vara mänskligare än tidigare, starkt miljöanpassat och bidra till en bra miljöutveckling i Sverige och i världen.

De ekonomiska riskerna var små. Samtliga sommar-OS efter Montreal 1976 har gått med vinst för arrangörerna. Utanför OS-budgeten ligger också de indirekta positiva ekonomiska effekterna, som är anledningen till att så många som elva städer tävlade om att få arrangemanget.

I Stockholms OS-budget skulle 5,5 miljarder komma från IOK d v s 45 procent av intäkterna från TV-rättigheterna och de världsomspännande sponsorerna. De Olympiska Spelen hade gett samhällsekonomiska vinster som hade räckt långt in i nästa sekel.

Stort intresse

Intresset för att få arrangera OS är stort. Flera städer ansöker om att få arrangera OS. Antalet TV-tittare ökar. Mediabekvningen ökar. Fler idrottsmän deltar.

Ett OS-arrangemang är i högsta grad dynamiskt. Det medför omsättningsökningar och skapar sysselsättning och minskar därmed kommunernas kostnader för arbetslösheten.

Men kanske skulle ett OS betyda mest för idrotten i Sverige. Den egentliga stora startpunkten för den svenska idrotten var OS 1912 och därefter har Sverige varit framgångsrikt i många idrotter under hela 1900-talet.

Erfarenheten från så gott som alla tidigare Olympiska Spel visar tydligt att värdskapet för OS betyder mycket för nationens elitidrott. Erfarenheterna från tidigare spel visar också att OS inte bara ger tillfälliga framgångar utan har en långsiktig positiv inverkan på värdnationens bredd- och elitidrott. Ett OS är en oöverträffad drivkraft för en nations samlade idrottsverksamhet.

Det är bara att beklaga att Stockholm inte fick arrangera OS 2004.

STIG NILSSON

Sverige - ett OS-land

För att få svenska folket positivt inställt till OS har SISUs rektor Bengt Wallin tagit fram en kurs i ämnet inom ramen för SISUs verksamhet. Av denna framgår att OS inte bara är ekonomi, sysselsättning, elitidrott, turism o s v utan framför allt något för våra idrottsföreningar och våra idrottsungdomar. Mot den bakgrunden är det svårt för en SOF-are att inse att det finns tveksamma individer och OS-motståndare.

Klärar vi av ett OS? Ett OS är som 28 VM. Vi vet att vi klärar det. Kortbane-VM i simning i Scandinavium visar att vi kan. Sverige har under de senaste åren arrangerat internationella mästerskap i 22 av de 28 idrotterna.

Många svenska får vara med i vårt eget OS - många fler än om OS går någon annan stans.

Tolv svenska landslag i lagbollssporterna hade fått vara med, varit direktkvalificerade. Dessutom är det mycket troligt att alla landslag som är kvalificerade för OS i Stockholm vill komma hit och spela i landet före OS. Brukligt är sedan att alla våra landslag blir inbjudna till det land som gästar oss. Svenska landslag blir hårdvaluta. Även för många andra idrotter medför ett OS i Stockholm många fördelar. Hur kunde man vara negativ till detta?

För många som inte är med på arenorna finns även möjlighet att vara med i OS. Som funktionärer.

Att vi rustar upp ett antal arenor är också samhällsekonomiskt viktigt. Det är ingen risk att dessa skall stå oanvända. 800 000 barn är födda 1985-1992. De skall ha någonstans att idrotta när de blir tonåringar. Om vi inte rustar upp arenorna inför OS måste vi bygga nya av skattepengar och inte av pengar som vi som arrangör fått för TV-rättigheter för OS 2004 i Stockholm. Tänk på vad mycket idrottsrörelsen kunnat göra om vi fått OS.

Vilka minnen vi fått om vi fått om vi fått OS i Stockholm 2004. Ingvar Carlsson fick frågan "vilket är ditt starkaste idrottsminne?". Även denne stadsman har fastnat för ett speciellt OS-minne.

- OS-finalen i fotboll 1948 i London, då Sverige i finalen slog Jugoslavien med 3-1.

Sveriges chanser att få OS trodde vi var stora. Vi hade miljömässiga fördelar med den rena luften och det rena vattnet. OS-byn och transporterna med etanolbussar var genomtänkt från miljösynpunkt. OS-byn skulle bli världens mest miljövänliga stadsdel.

I den värld vi lever i idag med krig, konflikter, rasismättningar är de Olympiska Spelen angelägna. Man träffas, förenas och tävlar mot varandra. Varför skall inte Sverige kunna bidra till freden på detta sätt, vi som inte

Samaranch har gett oss ett nytt OS

Juan Antonio Samaranch är IOKs ordförande och en man med stor makt.

Men han är ingen fysiskt stor person. Han är ganska liten och tunn med en tonlös röst och kan verka trött. Man kan heller inte säga att han har personlig utstrålning.

1966 införde IOK en pensionsålder på 75 år för ledamöterna, för att IOK inte skall framstå som en samling gamla mossiga stoffer.

1985 höjdes åldersgränsen till 72 år. 1995 fyllde Samaranch 75 år och skulle då ha avgått 1997 då hans mandatperiod löpte ut. Då höjdes åldern till 80 år. Samaranch sitter således kvar och valdes om vid IOK-mötet i september för en ny fyraårsperiod. Detta är ett bevis på hans makt och han dikterar indirekt många beslut efter personliga intressen och önskemål. Men förslaget om att höja åldern var inte Samaranchs idé. De övriga ledamöterna ville ha honom kvar säger han, och egentligen finns det väl ingen naturlig kronprins. Men trots omröstningssystemet för världstad för OS har han stort inflytande när det gäller en så viktig fråga som valet av OS-stad.

Objektivt och professionellt

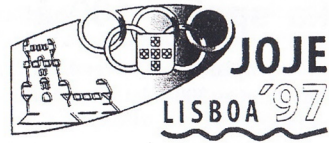
Samaranch har vid valet av OS-stad och en hel del andra beslut gjort valen och besluten objektiva och professionella. En utvärderingskommitté utvärderar alla ansökningar. En deltagit i de två världskrigen. I åt världens idrottsmän komma hit och vi får lära dem vad samförstånd är. Det var vad vi önskade.

Ett OS är stort, mycket stort. Hit skulle komma 17000 aktiva och ledare från 190 länder. OS i Atlanta sågs av 3,3 miljarder TV-tittare i ännu fler länder. OS är världens största evenemang alla kategorier. Det är något vi inte borde säga nej till, upplys i stället alla om de olympiska fördelarna, som kunnat ge Sverige en framtidstro och positiv anda. Det behöver vi. Men vi räckte inte till. Vi fick inte OS 2004 men vi har ändå mycket att lära av Bengt Wallins kurs. Den rekommenderas till alla främst till alla nej-sägarna.

STIG NILSSON

Juan Antonio Samaranch

kommitté beslutar om vilka fyra eller fem kandidater som går till final. IOK-ledamöterna, som i många fall också besökt de olika kandidaterna, röstar sedan fram OS-staden. Samaranch deltar inte i omröstningen. Han är opartisk ordförande. Han vill personligen inte bli förknippad med valet. Om det blir ett misslyckat OS faller även skuggan på honom. Men han kan ju främja synpunkter om att vissa händelser kan påverka de Olympiska Spelen negativt och givetvis har ett sådant uttalande en viss betydelse för hur IOK-ledamöterna röstar.

IOK är en sluten organisation. Mötena är inte offentliga. Det är en miljö som passar Samaranch. Han har en meriterande bakgrund. Han var idrottsminister i Spanien och borgmästare i Barcelona. Han har dessutom varit ambassadör i Moskva 1976-80. 1980 efterträdde han Lord Killanin som IOKs president. Det var då de olympiska spelen upplevde en svår tid. Montreal 1976 gick med stor ekonomisk förlust. OS i Moskva 1980 bojkottades av ett femtiotal länder. Till OS 1984 anmälde sig endast en kandidat som värdstad, Los Angeles.

I dag är det annorlunda. Fler länder än någonsin deltar i OS. Pengarna strömmar in via sponsorer och TV-rättigheter. Fler och fler företag tävlar om att få använda de olympiska ringarna i sin marknadsföring och många städer konkurrerar om att få arrangera OS. 11 kandidater anmälde sig till OS 2004 och till 2008 kan det bli ett 20-tal, och alla lägger ner stora pengar på marknadsföringen.

Samaranch stora insats för att ge OS högre status är att han avskaffade amatörismen. I ett OS skall alla de bästa vara med. Alla priser och avgifter har trissats upp. Han har också moderniserat OS, släppt in nya moderna idrotter som ungdomen gillar. Häri sitter hans makt. Inte i hans person utan i vad han utträttat.

Många vill hävda att han sålt idrottens själ och han låter pengarna dominera. Kanske är det så men OS har blivit större, modernare och attraktivare under Samaranch..

Miljö-OS

Om Stockholm valts att arrangera OS 2004 skulle de ha blivit de mest miljöanpassade spelen någonsin. Spelen skulle också ha kunnat användas för att driva fram lösningar på stadens miljöproblem och driva på utvecklingen av miljöteknik som är bra för Sverige, men också till nytta på andra håll i världen. Stockholm är en av världens vackraste och renaste storstäder och sedan några år har miljöfrågan blivit viktig för den olympiska rörelsen. De tre viktiga frågorna är idrott, kultur och miljö. OS-byn kunde blivit en miljömodell för världens storstäder. En bra miljöidé skulle kunna ge möjligheter till stor export. Eftersom det är närhet mellan arenor och OS-byn skulle det bli kortare avgaskrävande transporter eller inga alls och även det skulle hapåverkat miljön.

European Youth Olympic Days (EYOD) är en ungdomstävling med deltagare från 42 nationer. Sverige erövrade 2 guld, 4 silver och 3 brons och hamnade på nionde plats i nationstävlingen. Ryssland vann överlägset.

På plats med ungdomarna i Lissabon i Portugal den 18-24 juli fanns Carl Gustav Anderberg som överledare, Gunilla Lindberg som EOC-representant, Peter Reinebo som Chef de Mission och Carina Ribjer som ass Chef de Mission.

Här följer resultaten för de bästa svenskarna:

Cykel: Klas Håkansson 7a i mountain bike, Klas Håkansson, Richard Almqvist och Marcus Nihlén alla på delad 14e plats i landsväg.

Friidrott: Jenny Kallur 1a 100 meter (11,75), David Frykholm 2a längdhopp (7,53), 4 x 100 meter damer 2a (46,52), Linda Wiksell 3a spjut (47,62), Markus Bohlin 3a 100 meter (10,83), Mikael Jacobsson 3a 400 meter häck (53,77), Ulrika Johansson 4a 400 meter häck (61,52), Jacob Jaiteh 4a 800 meter (1.55,64), Linda Fernström 5a 200 meter (24,91), Marie Norrman 5a i höjd (1,70), Joakim Lundqvist 5a 110 meter häck (14,14), Karolina Eriksson 7a diskus (41,28), Mattias Eriksson 7a spjut (59,52), 4 x 100 meter herrar 7a (43,41)

Gymnastik: Lag 19e plats

Handboll: Sverige-Spanien 19-24, Sverige -Kroatien 27-22, Island -Sverige 16-23, Portugal -Sverige 23-15 (match om tredje pris), Sverige 4a.

Judo: Maria Lindberg 5a -52 kg, Jim Nilsson 9a -50 kg

Segling: Helena Skarp optimist 8a, Patrik Johansson optimist 9a

Simning: Cecilia Blom 2a 100 meter rygg (1.06,05), 1a 200 meter rygg (2.18,65), Carolina Brandberg 7a 400 meter fritt (4.34,10), Mia Brodén 5a 200 meter fjärl (2.21,84), Cathrin Carlzon 7a 200 meter fritt (2.10,92), 5a 100 meter fritt (59,61), Johanna Fahlén 8a 400 meter medley (5.11,17), 8a 200 meter medley (2.27,52), Sara Nordenstam 4a 200 meter bröst (2.40,06), 4 x 100 meter medley damer 5a (4.27,37), 4 x 100 meter damer frisisim 2a (3.59,06)

4 x 100 meter frisisim herrar 6a (3.37,21).

Dessa ungdomstävlingar har tidigare ägt rum i Bryssel 1991, Valkenswaard (Nederländerna) 1993 och Bath (Storbritannien) 1995. Motsvarande vinterspel har ägt rum i Aosta (Italien) 1993, Andorra 1995 och Sundsvall 1997.

Olympiska spelen 100 år

Under antiken hölls olympiska spel i över 1200 år, från 884 f Kristus till slutet av 300-talet, huvudsakligen i Olympia, Grekland.

Spelen förbjöds 393 av den romerske kejsaren Theodosius. Efter mer än 1500 år återkom OS 1896, och 1996 firades således de moderna spelens 100-årsjubileum.

Baron Pierre de Coubertin, en fransk pedagog och historiker, lade den 25 november 1892 för första gången offentligt fram ett förslag att återuppta Olympiska Spelen i modern form. Nitton månader senare, i juni 1894, bildades Internationella Olympiska kommittén (IOK) och samtidigt beslutades att de första spelen i modern tid skulle hållas två år senare.

I Athen 1896 deltog ca 245 idrottsmän (bara män!) från 15 nationer i 9 sporter med 43 grenar.

Trots två världskrig, terroristangrepp, politiskt betingade bojkotter m m har spelen överlevt och bara blivit större. I dag är OS, mycket tack vare TV, världens största evenemang!

Till Atlanta 1996 kom ca 10 318 deltagare (varav 3 513 kvinnor) från 197 nationer i 26 sporter med 271 grenar!

Den olympiska världen har växt (och konkurrensen därmed hårdnat) i takt med idrottens utbredning och det faktum att så många länder i Tredje världen blivit självständiga efter andra världskriget.

I Berlin 1936 kom över hälften av de deltagande länderna (28 av 49) från Europa, i Barcelona 1992 var vår kontinents andel knappt 1/5 (35 av 169).

Vinteridrotter förekom i OS 1908 och 1920 och sedan 1924 arrangeras Olympiska vintertävlingar. De olympiska vintertävlingarna behandlas inte i denna artikel.

Programmet

Det olympiska programmet har genomgått åtskilliga förändringar. Efter andra världskriget har ingen sport tagits bort, men sex, badminton 92, baseboll 92, judo 64, softball 96, volleyboll 84 och bordtennis 88 har kommit till (på det officiella programmet). Dessa sex sporter bidrar med 29 OS-grenar av totalt 271 i Atlanta. Tre sporter, bågskytte 72, handboll 72 och tennis 88 har återkommit efter att ha varit med senast 1920, 1936 resp 1928.

Ökningen i antalet grenar beror främst på en förbättrad jämlikhet mellan könen, en utveckling som dock gått trögt även i olympiska sammanhang. I Berlin 1936 hade damerna endast 15 grenar – i Atlanta 60 år senare var det 97!

Ett intressant inslag i OS-programmet är, eller snarare var, de officiella tävlingarna i konst – arkitektur, skulptur, grafik/ måleri, litteratur och musik – som förekom 1912-1948. Förste olympiamästaren i litteratur blev Georges Hohrod Frankrike/Martin Eschbach Tyskland (för ”Ode till sporten”) pседonymer bakom vilka dolde sig – Pierre de Coubertin!

Efter OS 1948 föreskriver IOK att varje OS-arrangör skall ordna ett kulturellt program med utställningar, konserter o dyl i anslutning till spelen.

Sverige och OS

Sverige har varit med i alla OS utom 1904 i St. Louis. I första spelen, i Athen 1896, representerades vi av en enda aktiv deltagare: Henrik Sjöberg, en 21-årig medicine studerande från Stockholm som bl a blev fyra i höjdhopp (1.60). Flest deltagare, 477, hade Sverige i Stockholm 1912, då vi blev bästa nation.

Sverige har tagit guld i alla spel utom 1896, då det inte blev medalj av någon valör, och 1988.

T o m 1996 har Sverige 135,5 olympiska sommarguld. Den halva titeln kom först: August Nilsson, Karl Gustaf Staaf och Gustaf Söderström i lag med tre danskar i dragkamp 1900. Eric Lemming blev 1906 vår förste individuella olympiamästare, i spjut.

Brottning står för flest medaljer såväl totalt som i guld, 27.

Sveriges främste sommarolympier är Gert Fredriksson med 6 guld (därav en i K-2) – 1 silver – 1 brons 1948-60.

Sverige, Stockholm, har varit olympisk värd två gånger, 1912 och 1956:

”Solskensolympiaden” 1912 var välorganiserad, de bästa spelen dittills. Det är inget inhemskt betyg; det sade och skrev bl a Coubertin många gånger.

Ryttarspelen 1956, då Australiens stränga karantänbestämmelser i praktiken gjorde det omöjligt att arrangera ryttartävlingarna i Melbourne. Det är för övrigt det enda OS som delats mellan två länder.

Krig och politik

Under antiken fick inga krigshandlingar förekomma i landskapet Elis, där Olympia ligger. En guds- eller festfred ekecheiria (forngrekiska, ”hålla händer”) proklamerades för 1-3 månader – och åtluydes, inte alltid, men för det mesta. I modern tid har tre OS fått ställas in p g a världskrig – 1916, 1940 och 1944.

Politiken har gått som en röd tråd genom den moderna olympiska historien. Flera gånger har den olympiska rörelsen skakats, men stått rycken.

Den allvarligaste händelsen som direkt berört OS inträffade 1972, på München-spelens elfte dag då Svarta september tog israelisk gisslan i OS-byn. Dramat krävde 17 dödsoffer (11 israeler, därav 5 idrottsmän, 5 palestinier, 1 västtysk polis).

Under kalla kriget användes OS flitigt i propagandakampen mellan supermakterna. USA och Sovjetunionen möttes i åtta av de tio sommarspelen 1952-1988. USA var bästa nation 1952 och 1968, Sovjet i de övriga sex spelen. (Tsar-Ryssland deltog 1900, 1908 och 1912).

Amatörer - professionella

1896-1900 förekom tävlingar för proffs, i Paris 1900 även prispengar i vissa grenar. Därefter var professionella bannlysta från spelen och i fråga om ersättning var bestämmelserna mycket hårda för amatörerna.

Amerikanen Jim Thorpe var förgrundsfigur i Stockholm 1912 med seger i såväl fem- som tiokamp. Följande år 1913, fråntogs han guldmedaljerna för brott mot amatörbestämmelserna. Han hade 1911 spelat baseball för 125 dollar i veckan. Thorpe, som avled utfattig 1953, fick postumt upprättelse av IOK 1982.

Amerikanen Avery Brundage, som själv tävlade mot Thorpe i OS 1912, höll som IOK-president (1952-72) hårdnackat emot när trycket i amatörfrågan blev allt hårdare på 1950- och 1960-talen.

Med en ny president, Lord Kiullanin, kom smärre förändringar, men först på 1980-talet togs det avgörande steget, under ledning av spanjoren Juan Antonio Samaranch, som fortfarande är IOK-president.

Till OS 1988 försvann uppdelningen i amatörer och proffs. De proffs som sedan inte fått vara med har stoppats direkt eller indirekt av de internationella specialförbunden och/eller proffsorganisationerna. År 1988 deltog proffs i ishockey, tennis, fotboll och ridsport, 1992 i konståkning och basketboll, 1996 i cykelåkning. Återstår baseball och boxning.

Dopingproblemet

Doping har de senaste decennierna varit idrottens stora gissel, det som mer än något annat skadat idrottens trovärdighet. Officiella dopingtester infördes vid OS 1968. Den största OS-skandalen inträffade 1988, då kanadensaren Ben Johnsson var först i mål på 100 meter (9,79 – världsrekord) – men dopad.

Inklusive detta fall har 51 aktiva befunnits dopade 1968-94, därav 46 (inkl 6 damer) i sommarspel. Fyra är svenskar: Hans Gunnar Liljenvall, modern femkamp 1968, Arne Norrback tyngdlyftning 1976, Tomas Johansson, brottning 1984 och Göran Pettersson, tyngdlyftning 1984.

De enda sommarspelen utan konstaterade, offentliggjorda, dopingfall sedan tester infördes, är Moskva 1980. Flest dopingafall, 12, konstaterades i Los Angeles 1984.

Växlande konjunkturer

Intresset för att arrangera OS har växlat. De senaste decennierna finns två vändpunkter.

1) de ekonomiskt katastrofala spelen i Montreal 1976 (förlost 990 miljoner US-dollar i 1982 års kurs) och

2) de ekonomiskt framgångsrika spelen i Los Angeles 1984 (vinst 222,5 miljoner US-dollar i 1982 års kurs).

I Montreal lär skattebetalarna få dras med sitt olympiska kalas in på nästa sekel, och efter 1976 minskade intresset för att söka OS drastiskt.

Los Angeles blev enda sökande av spelen 1984 och amerikanerna var i den unika positionen att de kunde sätta upp villkor för att arrangera OS. Efter mycket förhandlande sade IOK ja. Spelen i Los Angeles finansierades till stor del av näringslivet: 30 amerikanska företag bidrog med 500 miljoner dollar och fick i gengäld använda de olympiska ringarna i sin reklam. (Därtill betalade ABC 225 miljoner dollar för TV-rättigheterna i USA).

Sedan det ekonomiska utfallet blivit offentligt förändrades bilden – allt fler städer vill åter ha spelen. Till sommar-OS 1992 och 1996 sökte vardera sex städer – det största antalet sökande sedan spelen 1960, då röstningen stod mellan sju städer. Fem städer var kvar till röstningen om OS 2000, och till OS 2004 hade elva städer – bl a Stockholm – officiellt anmält sitt intresse. OVE KARLSSON

100 år i idrottens tjänst

Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande har fyllt 100 år och strax efter jubileet utkom boken om främjandets historia. Kronprins Gustaf (V) och "den svenska idrottens fader" Viktor Balck grundade föreningen. Boken handlar om många stora idrottsledares fina arbete genom åren. Bland annat redogörs för föreningens betydelse för OS i Stockholm 1912 och byggandet av Olympiastadion. Centralföreningens styrelse och hedersledamöter har också röstat fram de 100 årens främsta aktiva. I likhet med de flesta liknande omröstningar toppas listan av Björn Borg och Ingemar Stenmark. Boken innehåller också ett rikt historiskt bildmaterial.

Centralföreningen o Nordiska Spelen

Centralföreningen startade och finansierade de Nordiska Spelen som startade 1901 och återkom vart fjärde år under lång tid. Nordiska Spelen arrangerades sista gången 1926. De var föregångare till Vinter-OS.

Ingen segrare

Mycket omskriven vid OS i Stockholm 1912 blev finalen i brottning mellan svensken Anders Ahlgren och finländaren Böhling. Då måste matcherna avgöras på fall men då ingen lyckades pressa motståndarens skuldror i mattan bröts matchen efter nio timmar och ingen segrare utsågs. Båda fick silvermedaljer.

Japanen som kom bort

Vid OS i Stockholm 1912 blev en japan den mest omskrivna. Han deltog i maratonloppet och hette Shizo Kanakuri och pallade inte för den stockholmska värmen. Maratonloppet avgjordes den varmaste dagen under OS och när han passerade vändpunkten i Sollentuna hade han fått nog. Han blev inbjuden till en familj som satt i trädgården på hallonsaft. Där blev han kvar och kunde beskåda de löpare som var kvar på banan. Mållinjen passerade han först firandet av 50-års minnet av OS i Stockholm då han var inbjuden till Stockholm.

Litteraturguld

Vid OS 1912 i Stockholm tävlades det även i konst. Litteraturguld togs av en författare som lämnat in sitt bidrag under pseudonym. Det visade sig sedan vara Pierre de Coubertin som skrivit följande:

- O idrott, du är äran!
- Med dig som givare få beröm och priser fulla värdet
- Om blott de vunnits i sann redbarhet.
- Illojal konkurrens och otillåtna knep
- Äro strängt förbjudna
- Och med förakt bestraffas den
- Som blott med list och falskhet vill tillkämpa sig palmen.

Chips till Anna och Magnus

Anna Lindberg, Sveriges stora hopp i simhopp, och Magnus Pettersson, som tog silver i bågskytte vid OS i Atlanta, har båda tilldelats det s k guldchipset. Båda får 30 000 kronor i utvecklingsbidrag och en handgjord statyett. Pristodelningen skedde vid våravslutningen av Bingolotto den 25 maj av Leif Loket Olsson.

Kandidaterna har utsetts genom omröstning i butiker som säljer Estrella chips och en jury som bestod av Fredrik Rhode Sveriges Riksidrottsförbund, Åke Strömmer och Leif Loket Olsson.

OS i Helsingfors 1940

OS 1940 skulle gå i Helsingfors men på grund av andra världskriget kunde spelen inte genomföras men givetvis fanns det en planering för spelen. Friidrotten skulle genomföras den 21 juli -28 juli och följande program hade fastslagits.

Söndagen den 21 juli

16.00	100 meter kvalheat
17.00	Höjdhopp kval
17.00	800 meter kvalheat
17.30	400 meter häck kvalheat
17.30	Diskus damer final
18.00	100 meter mellanheat
18.30	10000 meter final

Måndagen den 22 juli

11.00	Längdhopp kval
11.00	Slägga kval
11.00	Stavhopp kval
16.00	Spjut damer final
16.30	400 meter häck semifinal
16.30	Längdhopp final
16.45	100 meter semifinal
17.00	100 meter damer kvalheat
17.30	Slägga final
17.30	800 meter semifinal
17.45	3000 meter hinder kvalheat
18.15	400 meter häck final
18.30	100 meter final

Tisdagen den 23 juli

11.00	Diskus kval
16.00	Stavhopp final
16.00	200 meter kvalheat
17.00	Diskus final
17.00	100 meter damer semifinal
17.30	200 meter mellanheat
18.00	800 meter final
18.15	5000 meter kvalheat
19.00	100 meter damer final

Onsdagen den 24 juli

11.00	Tresteg kval
13.00	50 km gång start
16.00	80 meter häck damer kvalheat
16.30	200 meter semifinal

16.30	Tresteg final
16.45	110 meter häck kvalheat
17.15	1500 meter kvalheat
17.30	Kula kval och final
17.45	80 meter häck damer semifinal
18.00	200 meter final
18.10	50 km gång målgång

Torsdagen den 25 juli

11.00	Spjut kval
16.00	110 meter häck semifinal
16.30	400 meter kvalheat
17.00	Spjut final
17.00	1500 meter final
17.00	Längdhopp damer final
17.15	Kula damer final
17.30	110 meter häck final
18.00	400 meter mellanheat

Fredagen den 26 juli

10.00	Tiokamp 100 meter
11.00	Tiokamp längdhopp
16.00	Tiokamp kula
16.30	200 meter damer kvalheat
17.00	Tiokamp höjdhopp
17.00	400 meter semifinal
17.15	5000 meter final
18.30	400 meter final
18.45	Tiokamp 400 meter
19.00	200 meter damer semifinal

Lördagen den 27 juli

10.00	Tiokamp 110 meter häck
10.30	Tiokamp diskus
16.00	Tiokamp stavhopp
17.00	Stafett 4 x 100 meter semifinal
17.30	Tiokamp spjut
17.30	200 meter damer final
18.00	3000 meter hinder final
18.30	Stafett 4 x 400 meter semifinal
19.00	Tiokamp 1500 meter

Söndagen den 28 juli

15.00	Maraton start
15.15	Stafett 4 x 100 meter damer semifinal
15.30	Höjdhopp damer final
15.30	4 x 100 meter final
15.40	10 km gång
16.45	Stafett 4 x 100 meter damer final
17.00	Stafett 4 x 400 meter final
17.30	Maraton målgång

Nya dopingregler

Michael Johnson är kritisk mot Internationella Friidrottsförbundets beslut om att sänka avstängningen för doping från fyra till två år. Det betyder säger Johnson att man kan dopa sig och ändå inte missa ett OS. Fyraårsavstängningen var effektivare tycker Johnson och det nya beslutet är ett steg tillbaka tycker många av världsstjärnorna.

Vid VM i Athen upptäcktes fem dopingfall, en guldmedaljör som hade intagit efedrin och en silvermedaljör som hade spår av anabola steroider. Båda miste sina medaljer och prispengar och silvermedaljören avstänges i två år. Efedrindoping medförde dock bara en varning och de kan tävla igen omgående.

Missnöjd medaljör

Bågskytten Magnus Pettersson förde in bågskyttet i svenska familjers vardagsrum vid OS i Atlanta. Inför OS-kampanjen inför OS 2004 fanns han med på affischer runt hela Stockholm. Någon ersättning för det har han inte fått och är mycket missnöjd med det och han hade lovat att vara med på en affisch. Det blev betydligt fler. Eftersom SOK inte satsat något på Magnus känner han heller inte för att ställa upp för OS 2004. De sponsorer han fick efter OS i Atlanta gillar inte att han finns med som affischnamn för andra sponsorer, d v s de som sponsrar Stockholms satsning på OS 2004.

Eftersom han inte får något OS-stöd satsar han inte längre lika hårt på bågskyttet som före OS i Atlanta. Motivationen är inte lika hög och han har nu ett halvtidsjobb. Men nog behöver Magnus få tävlingsglädjen tillbaka.

Höjdare i ryttartävlingarna

Vid OS 1912 deltog några verkliga höjdare i ryttartävlingarna. Prins Friedrich Karl av Preussen och ryske storfursten Dmitri Pavlovitj, kusin till tsar Nikolaj II och bror till Maria Pavlovna.

Även funktionärerna såg ut som höjdare. Många hade anmält sig. De fick fri entré till Stadion och kläddes upp i blå kavaj, vita byxor och halmhatt. Totalt deltog 561 funktionärer, som klarat de tester som OS-kommittén satt upp.

OS 2008

Beslut om var OS 2004 skall gå har just fattats. Nu börjar kampen om OS 2008. Många städer lär vara intresserade. Redan har följande städer meddelat att de är intresserade, Osaka, Peking, Moskva, Jakarta (Indonesien), och Pusan (Sydkorea). Beslut fattas 2001 och antalet sökande städer visar hur viktigt man anser det vara att få OS.

Så fick Sverige OS 1912

Stockholms kandidatur till spelen 1912 framfördes vid IOKs möte i London 1908. En kandidat ytterligare fanns, Berlin, som var favorit till att få spelen. Men man hade problem och beslöt att avstå från att söka OS 1912. Sedan Stockholm, som var enda kandidaten, försäkrat att man hade ekonomiska och organisatoriska resurser tilldelades Stockholm spelen 1912.

Några pengar från Stockholms Stad skulle man dock inte få. Hela kalaset måste finansieras genom lotterier och entrébiljetter. Den ståtliga och ännu i bruk varande Olympiastadion kostade 1 187 879:97 kronor. För OS-kommittén fattades det 100 000 kronor i budgeten och det beloppet sökte man hos Stockholms Stad. Efter mycket om och men beviljade staden beloppet men inte som bidrag utan som ett lån och bara på halva beloppet. Men när Olympiska Spelen i Stockholm redovisades i maj 1913 omvandlades lånet till ett bidrag. Spelet hade ju blivit en succé.

Ekonomiskt gav spelen ett överskott på 4 646 kronor. Några sponsorer hade Stockholm inte 1912.

OS 1912 blev solskensolympiaden och Sverige blev bästa nation med 24 guld, 24 silver och 16 brons. Vissa guldmedaljer var sensationella och mycket oväntade. Främst gällde det kanske guld i dragkamp som var vikt för England och dess bjässar i laget, samtliga poliser. Det delades ut guldmedaljer i 102 grenar och det var sista gången det var rent guld i medaljerna. Av de guldmedaljer Sverige tog var fyra i friidrott. Lemming tog guld i spjut, Hjalmar Andersson, John Eke och Josef Ternström i terränglöpning lag, Gustaf "Topsy" Lindblom i tresteg och Hugo Wieslander i tiokamp sedan Jim Thorpe

proffsförklarats. Vid friidrottstävlingarna sattes 22 olympiska rekord.

Gustav V förrättade invigningen lördagen den 6 juli. Det var bara fullsatt den näst sista dagen då maratonloppet avgjordes.

Det var också en avslutningsfest som skiljer sig väsentligt från dagens. Men den lockade mycket folk, cirka 10 000 åskådare på Stadion. Skådespelet bestod av en braklunch för 3000 inbjudna gäster och detta betalade man entré för att titta på. Idén föddes då man inte hade någon tillräckligt stor lokal. Nalle Frestadius knäckte idén. En genuin svensk sill-sexa med salt sill, potatis och knäckebröd, smör och öl, och en skällig entre betalade kalaset. Skådespelet kompletterades med sång fyrverkeri och några tal.

Det som motsvarande OS-byn byggdes bakom Stadion och som sedan blev Allmänna BB. Stockholmarna i truppen bodde hemma.

Allt var dock inte solsken i den utländska pressen. Stockholm fick där ett rykte om sig att vara en dyr stad, solskenet kunde man inte dock ta bort.

Carls farfar

Carl Cederschiöld är en av de som hårdast kämpat för att Stockholm skulle få OS 2004. Han är inte någon lysande idrottsman själv men han har gott påbrå. Vid OS 1912 deltog Carls farfar Hugo Montgomery Cederschiöld i pistolskytte 25 och 50 meter. Carl förfogar iu dag över flera av sin farfars skyttetroféer, som främst används som vaser vid speciella tillfällen.

OS i 35 orter

Den Olympiska flaggan med de olympiska ringarna har vajat sedan 1914. Olympiska Spel har arrangerats sedan 1896. 23 sommar spel i 20 orter. Paris, London och Los Angeles har arrangerat spelen två gånger. Även Stockholm kan sägas ha arrangerat två OS. Då räknar vi med spelen 1956 då Stockholm tog över ryttarolympiaden i stället för Melbourne på grund av de autstalienska karantänbestämmelserna. 18 Olympiska Vinterspel har arrangerats i 15 orter. St Moritz, Lake Placid och Innsbruck har arrangerat två spel.

Arrangemangen har ännu inte tilldelats alla världsdelar. Afrika och Sydamerika har ännu inte haft ansvaret för att arrangera något OS.

Sveriges Olympiska Kommitté

Sveriges Olympiska Kommitté bildades den 27 april 1913 och det första mötes leddes av kronprins Gustaf Adolf. I detta sammanträde deltog representanter från Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande och Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningars Riksförbund (nu RF). Bland representanterna fanns Viktor Balck och J Sigfrid Edström. Vid sammanträdet beslöts att Sveriges Olympiska Kommitté skulle vara ett permanent organ. Redan 1900 hade en kommitté bildats inför de Olympiska Spelen i Paris 1900. 1907 bildades en ny kommitté inför spelen i London 1908. Inför spelen 1912 i Stockholm bildades ingen separat kommitté. Organisationskommittén för spelen fick också utgöra Olympisk Kommitté. I de stadgar som antogs på konstituerande mötet beslutades att SOK skulle bestå av 10 ledamöter med H K H Kronprinsen som ordförande.

1934 tillträdde prins Gustaf Adolf som ordförande i SOK efter sin far som av sagt sig uppdraget. Den 27 april 1936 fick SOK godkänt av Riksheraldikerämbetet att använda de tre kronorna i sitt emblem.

1946 har SOK protokollerat att man var intresserad av att arrangera olympiska vinterspel. Den 26 januari 1947 omkommer SOKs ordförande Prins Gustaf Adolf vid en flygolycka på Kastrup. Den 9 december samma år väljs den nyligen bortgångne Prins Bertil till ordförande.

1965 representerade Sverige för första gången i Internationella Olympiska Akademien.

1972 fick SOK sin första kvinna i sitt AU, Stina Ljunggren. Dessutom invaldes C G Anderberg i SOK och han skulle senare bli SOKs starke man. Den 14 december 1988 utnämndes Gunilla Lindberg till generalsekreterare efter SOF-medlemmen Wolf Lyberg.

SOKs uppgift är att hålla täta och goda kontakter med de olika olympiska specialförbunden. Vidare hålls tränarseminarier, Olympisk Camp och rekognoseringsresor och i samarbete med RF har man startat projektet, Centrum för prestationsutveckling, numera Olympisk support

Nordiskt samarbete sker årligen.

De europeiska nationella Olympiska Kommittéerna samarbetar inom EOC, som är ett samarbetsorgan för de europeiska kommittéerna. I EOCs styrelse sitter Gunilla Lindberg som enda kvinna bland åtta styrelseledamöter. Motsvarande organisation omfattande hela världen är ANOC, där C G Anderberg ingick i Joint Kommission IOK/ANOC för utvärdering av kandidatstäderna till OS år 2000. Gunilla Lindberg sitter med i programkommissionen för att granska de olympiska spelen så att de inte växer sig för stora. Antalet nationer ökar liksom antalet idrotter som vill med i OS. Kanske man i framtiden inte kan ha tre deltagare med i varje gren.

Internationella Olympiska Akademien har sitt säte i Olympia. Grekland, var huvudsakliga uppgift är att handha utbildning om den olympiska rörelsen. 27-28 april 1991 invigdes Sveriges Olympiska Akademi. Akademien delger information och undervisning, väljer ut och förbereder deltagare i IOAs sessioner, samarbetar med andra nationella olympiska akademier, samarbetar med RF, specialförbunden och andra intressenter i olympiska frågor.

Ordförande i akademien är Gösta Gärdin, SOF-medlem och styrelseledamot i SOF.

Till SOK främsta uppgifter hör olympiska förberedelser, ekonomin för SOK och engagemang då Sverige söker Olympiska Spel.

I IOK har Sverige för det mesta haft två representanter. För närvarande ingår Arne Ljungqvist och Gunilla Lindberg som nyligen efterträtt Gunnar Ericsson som avgick efter 31 år

Hong Kongs flagga i OS

Hong Kong kommer fortsättningsvis att tävla under egen flagga i OS-sammanhang. Det beskedet har IOK-presidenten Juan Antonio Samaranch gett. Skulle någon från Hong Kong vinna OS-guld hissas Hong Kongs nya officiella flagga men Kinas nationalsång spelas

Stora Grabbar

Under denna rubrik kommer vi att presentera stora grabbar i olika idrotter:

Stor grabb nr 36 i friidrott: Erik Almlöf (1891-1971). Brons i tresteg vid OS 1912 och OS 1920. Representerade Djurgårdens IF och IFK Gävle. SM 1913-14. Landslagsman i korta och långa häcken.

Bok med alla resultat och placeringar

Volker Kluge: Olympische Sommerspiele. Die Chronik I. Athen 1896-Berlin 1836. Sportverlag, Charlottenstrasse 13, D-109 69 Berlin, Tyskland. Postadress: Brieffach 8840, D-10888 Berlin. 210x130 mm. 944 sid. DM 68:-

Volker Kluge är Tysklands ledande OS-historiker/statistiker. (Se recensioner av "Winter-Olympia kompakt" SOF-Bulletinen 2-1993). Han har nu påtagit sig ett mammutarbete, att dokumentera alla sommarspels alla resultat, inte bara finalerna eller de 6-8 bästa utan allt i alla sporter, alla grenar, alla heat från första försök till sista final, alla matchresultat, alla deltagare i alla lagsporter. Inte bara i de ordinarie sporterna utan även i alla demonstrations- och uppvisningssporter.

Ett imponerande arbete som naturligtvis inte får rum i en volym (av hanterlig storlek). De har måst delas upp i tre delar och den första föreligger nu. Den omfattar, titeln till trots, 1896-1944. En bamsevolym på nära nog 1000 sidor.

Ett så här omfattande arbete kan man inte helt göra helt på egna forskningsrön utan man måste till vissa delar förlita sig på rön som andra gjort. Av de 12 han nämner i förordet som han är särskilt tacksam mot är två tyskar, två briter, två från Nederländerna, en från vardera USA, Finland och Österrike (Erich Kamper) samt tre svenskar, alla SOF-medlemmar (Ove Karlsson, Wolf Lyberg och Ture Widlund). Sverige och SOF ligger med andra ord långt framme när det gäller olympisk forskning.

Kluge har i sina tidigare verk inte haft med extrapelen i Athen 1906, då de inte ingår i IOKs serie av spel. Här är de med. Även de inställda spelen 1916, 1940 och 1944 får var sitt kapitel. Man får veta vilka sporter och grenar som stod på programmet 1916 och 1940. Till 1944 års spel hade man inte hunnit utforma programmet när världskriget bröt ut.

För den som hjälpligt kan tyska finns det till varje spel ett inledande textavsnitt om spelens förhistoria, organisation och allmänna förlopp. Till resultatavsnitten är fogat en omfattande notapparat med förklaringar och allmän information, alltifrån kuriosa till värdefull info om tävlingen och de tävlande. 1896 är det 91 fotnötter, 1912 har det stigit till 289 och 1936 är det 463.

För den som inte kan tyska är boken ändock en guldgruva. Ingen annan stans kan man hitta alla resultat och placeringar, inklusive försök och demonstrationstävlingar, i ett och samma verk. Vill man kolla eller ha reda på OS-placeringar och OS-resultat har man nu en källa att gå till som

täcker allt.

Nåja, det finns ju gränser. I lagsporter är inte laguppställningarna per match angivna, men väl alla som deltagit i någon match.

I ett verk av detta slag är det tyvärr, hur noggrann man är, oundvikligt att det blir ett eller annat fel. Volker Kluge är väl medveten om detta och är tacksam för alla fel som läsarna påpekar för honom. Som exempel på fel kan nämnas att i gymnastikens mångkamp 1908 uppges att det var 93 deltagare, en bröt och att den sist placerade gymnasten kom på 96e plats. Alltså minst 97 deltagare. Trots en del tryck- och andra fel kan boken varmt rekommenderas.

TURE WIDLUND

Ingvar Rørs död

SOF-medlemmen Ingvar Rørs har avlidit 83 år gammal. Han gick med i SOF strax efter föreningens bildande. En hjärtattack ändade hans liv. Han var bosatt i Bromma. Han kom från gården Gästgivarns i Rörshyttan mellan Långshyttan och Stjärnsund i Dalarna. Vid dödsfallet stod bilen packad för en resa till Dalarna. Hans kärlek till hembygden manifesteras i hans digra skrift om bergsbruket i Rörshyttan. Vid hans död låg ett bokmanuskript om bomärken med särskild hänsyn till Husby socken färdig.

Hela livet var han en trägen arkivforskare och vid SOFs årsmöten tog han alltid upp sin hjärtefråga om arkivering av föreningens handlingar.

Ingvar hade genom hela livet ett brimmande forskningsintresse för historia, idrottshistoria och etnologi. I sin ungdom deltog han i utgrävningar i Grekland. Han tog studenten i Uppsala 1934 och läste till jur kand 1941 och gjorde karriär i departement och ämbetsverk.

Ingvar var själv ingen idrottsman. Trots detta blev han en av idrottsforskningen pionjärer. Han var en av grundarna till Sveriges Idrottshistoriska Förening (SIVF) 1976. Vid starten blev han vice ordförande och sedan ordförande 1984-87. Vid den internationella kongressen för idrotts-historiker i Uppsala 1979 var han ordförande i organisationskommitten. Han engagerade sig internationellt, blev president i International Committee of Sport History med Unescoanknytning. Han lyckades slå ihop två rivaliserande organisationer och blev för sina insatser hedersdoktor vid Universitetet i Minsk. Han hade ett stort internationellt kontaktnät inte minst i öststaterna

Ingvar Rørs var också initiativtagare till Dalarnas Idrottshistoriska Förening och var dess ordförande i tio år. Han var även ordförande i Castingförbundet i många år och en inbiten sportfiskare.

Vad står de olympiska ringarna för?

De olympiska ringarna är en av världens mest kända symboler. Men det är få som egentligen vet vad de symboliserar. Pierre de Coubertin, grundaren till de moderna Olympiska Spelen förklarade ringarna så här när han presenterade dem 1913:

“Dessa fem ringare representerar de fem världsdelar (kontinenterna) som nu vunnits för den olympiska idén och med de sex färgerna (den vita bakgrunden inkluderad) kan alla ingående nationers flaggor skapas“, varpå han exemplifierar ”gult och blått för Sverige, vitt och blått för Grekland, de franska, brittiska, amerikanska, tyska, belgiska, italienska och ungerska färgerna, likväl som de nya brasilianska och australiska flaggorna. Detta är ett verkligt internationellt emblem.“

Ludmila sponsrar förbundet

Ludmila Engqvist är guld värd för Svenska Friidrottsförbundet. Dels hoppas man att hennes segrar i OS och VM skall ge en Ludmila-effekt, dels sponsrar hon förbundet. Ludmila lanserar en ny sportdryck och av den ersättning hon får för drycken låter hon halva beloppet gå till förbundet. Det kan ge förbundet en miljon kronor. Förbundets näst största sponsor. Pengarna skall gå till elitaktiva och deras tränare. Medel från en särskild barndryck skall gå till ungdomsverksamheten

En baddare på vatten

Sven Thorell (1888-1974) var en baddare på vatten. Han vann OS-guld i segling 12-fotsjolle 1928, tio SM i kanot, 5 i K-1 1500 m, 4 i K-1 10000 m och 1 i K-1 10000 m lag. SM-medaljer i skridskosegling. Han blev sedan instruktör, ledare, konstruktör och författare till böcker om kanot och paddling. 1908-1938 noterades svenska rekord i kanot. Sven Thorell var förste rekordhållare i K-1 1500 m med 8.57,4 1908 och i K-1 10000 m med 1.03.49,2 1910.

Han har Sveriges enda OS-guld i enmanssegling hittills.

Första duvan

De traditionella duvorna släpptes för första gången vid OS i Antwerpen 1920. Det var 27 duvor, en för varje deltagande nation och den svenska duvan landade någon stans i Östergötland. Vid detta OS svor man också för första gången den Olympiska eden.

Bidrag till OS-förberedelser 1997

	Tkr		Tkr
Badminton	450	Segling	650
Baseboll	100	Simning	750
Basketboll	200	Sportskytte	300
Bordtennis	350	Taekwondo	200
Boxning	300	Tennis	200
Brottning	500	Triathlon	150
Bågskytte	400	Tyngdlyftning	175
Cykel	350	Volleyboll	250
Fotboll	350	Rodel	200
Fräidrott	600	Curling	600
Fäktning	300	Ishockey	650
Gymnastik	150	Konståkning	125
Gång	100	Alpint	375
Handboll	700	Backhoppning	100
Judo	175	Freestyle	325
Kanot	650	Längdåkning	400
Landhockey	100	Snowboard	300
Modern femkamp	250	Skidskytte	325
Ridsport	600	Short Track	125
Rodd	500	Skridskolöpning	150

Nya Grenar i Sydney

Kanotslalom gör come back i OS-programmet i Sydney år 2000. Nya grenar blir trampolin (studsmatta) för herrar och damer och vattenpolo damer. Däremot är det inte aktuellt med golf i OS i Sydney.

Första reklamkuppen

Under årens lopp har försök till reklamkupper gjorts på olika håll. Den första kända gjordes redan på 1890-talet.

Det var i samband med utövandet av Tjäderska hoppet och det är uppkallat efter Erik Tjäder (f. 18 maj 1863) som vid ett hopp med halv skruv (på 1800-talet kallat Kristina Nilsson-hoppet) utförde kuppen. Under luftfärden ropade han ”Köp Tjäders insektpulver.” Han var vid sidan av simhoppningen fröhandlare.

Sveriges Riksidrottsmuseum

I oktober 1992 invigdes Sveriges Riksidrottsmuseum intill Globen i Stockholm. Inte bara i allmänhet utan huvudstaden i synnerhet berikades därmed med ett av de kanske mest moderna, estetiskt tilltalande och gediget uppbyggda museer som går att finna i kultursverige. Närheten till arenor, hotell och konferensanläggningar bidrar till att göra museet till inspirationskälla för dagens aktiva idrottsutövare, ledare och publik. Museet drivs av Stiftelsen Sveriges Riksidrottsmuseum, med Svenska Spel (tidigare Tipstjänst) som huvudsponsor.

Idrottsrörelsen har därmed tagit ett stort steg in i den kulturella sfären och insett betydelsen av att lyfta fram idrottens betydelse.

Sveriges Riksidrottsmuseum satsar på att belysa och skildra idrotten i dåtid, nutid och framtid. Verksamheten måste hållas levande genom utställningar, aktiviteter, debatte och program, som kan inspirera, provocera och skapa minnesrika associationer till betydande idrottsändelser i landet.

Här finns början till en samling svensk idrotts- och kulturhistoria såsom Ulrika Knapes baddräkt, finalbollen från OS 1948, Mora Nisses mössa, Svängis cykeltröja och mycket, mycket mer. Du kan uppleva atmosfären och närheten till idrottsändelser. Du får vara med på läktaren när scener spelas upp från fotbollsfinalen under OS 1948 i London. Här finns konstverk, unika fotografier, journalfilmer, klassiska radioreferat, äldre och nyare litteratur. Här finns den moderna tekniken i form av multimedia, videovägg och roliga träningsapparater. På TV från 60-talet visas "Puttes tips" och vinjetten från gamla sportspeglar. Morgongymnastik med bertil Uggle eller Sverjerrings "direktsändning" från OS i Berlin 1936 ljuder ut ur en 30-talsradio och väcker nostalgiska minnen. Du kan också titta in i Köping-Gustfssopns Sportaffär med fasad och neonskyltar från förr. Dessutom presenteras samtliga specialidrottsförbund i museets entré.

Basutställning

Museet var uppdelat i två plan om 1100 kvm, varav 850 kvm utställningsyta. Basutställningen, som upptar hela övre planet tar avstamp i 1850-talets Gotland i form av en modell som visar det uråldriga spelet pärk. Per Henrik Ling och gymnastiken hade sin givna plats innan den moderna idrotten trädde in på arenan. Utställningen fortsätter sedan kronologiskt över OS i Stockholm 1912, idrott i bruksamhället o s v för att avslutas med en skulptur belysande vårt nutida massidrottande, jogging i alla dess former.

Eftersom idrott är ett ämne där historia skrivs i stort sett varje dag krävs ett visst mått av flexibilitet i basutställningen. Därför växlar vi innehåll i en av montrarna med jämna mellanrum. Motorcykel-, baseboll- och brottningshistorik har uppmärksammats liksom gamla ishockeyspel och bucklan från Handbolls-VM 1993. På så vis håller vi oss ajour med aktuella evenemang och ger även möjlighet till föreläsningar och andra att själva komma med utställningsförslag. Bildvisningsrummet används till filmvisning, föredrag och som mindre mötes- och konferenslokal för olika föreningar.

Aktivitetsavdelningen

I aktivitetsavdelningen på nedre planet bekantar sig besökarna med äldre träningsredskap använda av kända och okända idrottsutövare. En bröstspänningsapparat från slutet av 1800-talet visas intill Harry Perssons sandsäck, Inga Löwdins rullskidor från 1950-talet står intill den första testcykeln i landet o s v.

Men ett idrottsmuseum måste även aktivera besökarna i fysisk bemärkelse. Här kan man utmana varandra på femkamp i en festlig inramning av blinkande lampor och ljudillustrationer. Testa din styrka, handstyrka, balans, spänst och precision. Ofta är det liv och rörelse, stöj och stim i just denna del av museet. Den lilla flickan visar sig ha bättre spänst än sin far, den äldre mannen är starkare i nyporna än gymnasieeleven. Men vem skall slå brottaren Thomas Johanssons rekord i styrkeapparaten?

Alldeles intill aktivitetsavdelningen står en videovägg som direktsänder olika idrottsevenemang från jordens alla hörn.

Idrottsprofiler

Idrottsprofiler är den avdelning där den moderna tekniken utnyttjas till fulländning. Fem bildskärmar berättar om sex svenska idrottlegender. Björn Borg, Ingemar Stenmark, Ulrika Knappe, Ingemar Johansson, Sven Tumba och Gun- der Hägg presenteras utförligt i rörliga bilder och stillbilder. Den intresserade behöver bara peka på skärmen så kommer informationen upp. Det hela kan avslutas med en frågesport, som inte alltid är så enkel, som den i förstone kan tyckas. Många besökare går fundersamt därifrån för att slå i statistikböckerna hemmavid och kontrollera uppgiften.

Tillfälliga utställningen

På nedre planet finns utrymme för produktion av två tillfälliga utställningar om året. Vi har bl a behandlat domarrollens för- och nackdelar inom fotboll och visat samtliga bidrag till Pressfotografernas Klubbs årliga fototävling. Årets Sportbilder samt belyst, med föremål och bild och text samtliga vinter OS från Charmonix 1924 och framåt.

Föremålsinsamling och dokumentation

Traditionellt museearbete såsom föremålsinsamling och dokumentation pågår kontinuerligt. Ju mer känt museet blir desto mer handfasta objekt som gamla pilbågar, spikskor och annat.

Varför inte ordna olika sammankomster, konferenser och möten eller släkträffar på Riksidrottsmuséet. Allt går att genomföra i Riksidrottsmuseets lokaler, festligheter och guidade visningar, femkamp eller tipspromenader med kaffe eller en hel måltid. Det mesta går att ordna och det kan bli en annorlunda upplevelse.

Under 1997 har museet haft följande aktiviteter:

17 januari - 19 februari: Sveriges Centralförening för idrottens främjande 1897-1997.

Lördagen 8 februari: Pucken Cup, bordshockeyturnering.

Söndagen 9 februari: Museidagen i samarbete med Dagens Nyheter med uppvisning av Sofiaflickorna

25-28 februari: Sportlovsaktiviteter

7 mars-17 augusti: Hammarby IF 100 år, kultur och idrottsutställning

Nu flyttar Riksidrottsmuséet till Tennishallen vid Östermalms IP och Jakthornet och därifrån kommer det mer information i SOF-Bulletinen. I nytt skick beräknas museet öppna hösten 1998.

KARL ÖRSAN

Smålands idrottshistoria

Smålands Idrottshistoriska sällskap vill sprida intresset för forskning och dokumentation av idrottsmän och idrottskvinnor som betytt något för småländsk idrott.

Det betyder att sällskapet stimulerar till forskning kring olika idrotters uppkomst och utveckling i landskapet. Sällskapet samarbetar med SISU för att starta studiecirklar kring Smålands idrottshistoria. De anordnar olika kulturarrangemang, inventerar befintligt intressant material, hjälper underföreningar att skapa välskötta arkiv. Sällskapet hade vid årsskiftet 1995-96 362 enskilda medlemmar, 103 föreningar och förbund. Medlemmarna får tre gånger om året medlemstidningen och inbjudningar till caféträffar runt om i Småland, där man träffar kända och mindre kända småländska idrottsprofiler ofta med olympiska meriter.

Per Henrik Ling, "Den svenska gymnastikens fader", föddes i Ljunga prästgård i Småland. John Ljunggren, gångaren, smålänning med OS-medaljer i alla valörer, är en av medlemmarna i föreningen.

Sällskapet ger ut publikationer, medlemsblad, skriver ar-

tiklar i lokaltidningarna, anordnar caféträffar med nostalgiska idrottsminnen, tillbakablickar och föredrag, anordnar utställningar, tar fram videofilmer med text smålänningar i Olympiska Spel.

Man har förstått att idrottshistorien är väl värd att bevara och att det sker på rätt sätt. Det som man tar hand om är gårdagens och dagens protokoll, skrivelser, räkenskaper, resultatlistor, medlemsförteckningar, fotografier o s v. Allt detta förvarar man hos folkrörelsearkiv som finns i Småland. De har till uppgift att ordna och förteckna sällskapets och andra föreningars alla handlingar och tillhandahålla dem, både för föreningarna själva och intresserade historiker.

Museum i Södertälje störst i Europa

I Södertälje finns ett unikt museum som är störst i Europa inom sitt område. Det är Telge Rackertsportmuseum, med unika föremål från 1700-talet till modern tid.

Den 10 april 1996 slogs dörrarna upp för det nya museet. Det är pensionären Stig Axelsson som ligger bakom detta museum och där ställer han ut sin samling av främst badmintonprodukter som gamla racketar, tavlor och fotografier. Mycket annat finns också där och föremålen rör badminton, tennis, bordtennis och squash.

Stig Axelsson är själv gammal badmintonspelare och samlare. En del produkter är dessutom skänkta bland annat från Wimbledonssällskapet i England men också personer i Sverige och andra länder har lämnat föremål till museet.

Björn Borg från Södertälje har ingen framträdande plats på muséet, eftersom Stig inte är så intresserad av modern tid. De äldsta föremålen är bortåt hundra år gamla.

Badminton är mest framträdande på museet och badminton eller fjäderboll har sitt ursprung i 1100-talets franska och italienska klostermiljö och med tusenåriga anor från Kina, Japan, Indien och Thailand samt från Syd- och Nordamerikas indianfolk. En av storheterna i samlingen är ett avtryck av den franska tavlan "Saida, flickan med fjäderboll", gjord av Jean-Baptist Chardin år 1720, utställd på Salongen i Paris 1737.

Vid VM 1991 i Köpenhamn anordnade Stig Axelsson en visning av sin samling och en av besökarna då var IOC:s president Juan Antonio Samaranch. Dessutom besöktes utställningen av Internationella Badmintonförbundets vice ordförande Mrs Lu Shengrong, nuvarande ordförande.

Stig Axelsson har varit badmintonledare sedan mer än 60 år och har nu skrivit badmintonhistoria i sitt museum på 100 kvadratmeter.

Tennismuseum

Swedish Open är landets största tennistävling och har i år fyllt 50 år. Nu blir det ett nationellt tennismuseum i Båstad. Bakom projektet står Svenska Tennisförbundet, Stiftelsen Båstad Tennis och Båstads kommun. Förhoppningsvis kommer en del OS-tennis att visas på museet.

Svensk tennis har också uppmärksammats internationellt. International Tennis Hall of Fame har tilldelat Sverige den första utnämningen som Årets tennision, främst för att Sverige som liten nation under 20 år producerat världsstjärnor. International Tennis Hall of Fame ligger i Newport i Rhode Island i USA och där finns två svenska kungar, Gustaf V och tenniskungen Björn Borg.

Dalaidrottens historia

Dalarnas idrottshistoriska förening bildades 1979 och står bakom en stor del av samlingarna och arkiven som finns på Dalarnas idrottsmuseum. Ett drygt hundratal medlemmar arbetar ideellt med att dokumentera och informera om dalaidrotten.

Dalarnas idrottsmuseum ligger i Riksskidstadion vid Lugnet i Falun.

I samband med VM på skidor i Falun 1993 byggdes Riksskidstadion. Efter VM överläts byggnaden till Falu kommun med det förbehållet att lokalen under huvudläktaren skulle användas för ett idrottsmuseum. En stiftelse bildades med representanter för Falu Kommun, Dalarnas idrottsförbund, Dalarnas Museum, Dalarnas Idrottshistoriska förening och Dalaidrottens Veteraner. Den 12 december öppnades portarna för allmänheten

Sigge Bergmans rum

Här kan man uppleva Olympiska höjder i antiken fram till modern tid. Dalarnas idrottsjältar och hjältinnor visas och man kan lyssna till historien. I SOF-medlemmen Sigge Bergmans rum gestaltas en legendarisk internationell skidledargärning.

I idrottsmuseet kan man se föremål, bilder, handlingar och andra minnen som berättar om hur idrotten utvecklats och fungerat. Där kan du se Harald Anderssons världsrekord-diskus från 1934, begrundna "Målarn" Lundqvists märkliga spikskor från OS-guldåret 1928, lyssna till Hjalmar Insjö-Anderssons egna ord om träningen som ledde fram till silvermedaljen vid terränglöpning 8 000 meter vid Stockholms Olympiaden 1912. Du kan se Guld-Henrys Erikssons spikskor och landslagströja, Sven Daleflods OS-hatt från London 1948, Sixten Jernbergs landslagsdress från 60-talet, Janne Stefanssons skidor från hanssjunde Vasaloppseger, Hasse Börjes silverskidskor, Åke Lassas

hockeyrör m m.

Du kan också höra kunglig secretär Hallin planera Sveriges första idrottstävling i Falun 1792. Du kan tävla mot skarpskytten Fredrik Bohman 1866. Du kan gå i mål i Vasaloppets portal.

I Museet hålls s k idrottscaféer där man över en kopp kaffe kan få ta del av kända idrottspersoners minnen, möjlighet att ställa frågor och samtala med varandra.

Dalarnas Idrottsmuseum har öppet måndag-fredag 10-18 och på lördag 10-14. Telefon 023-138 24.

Bara två man

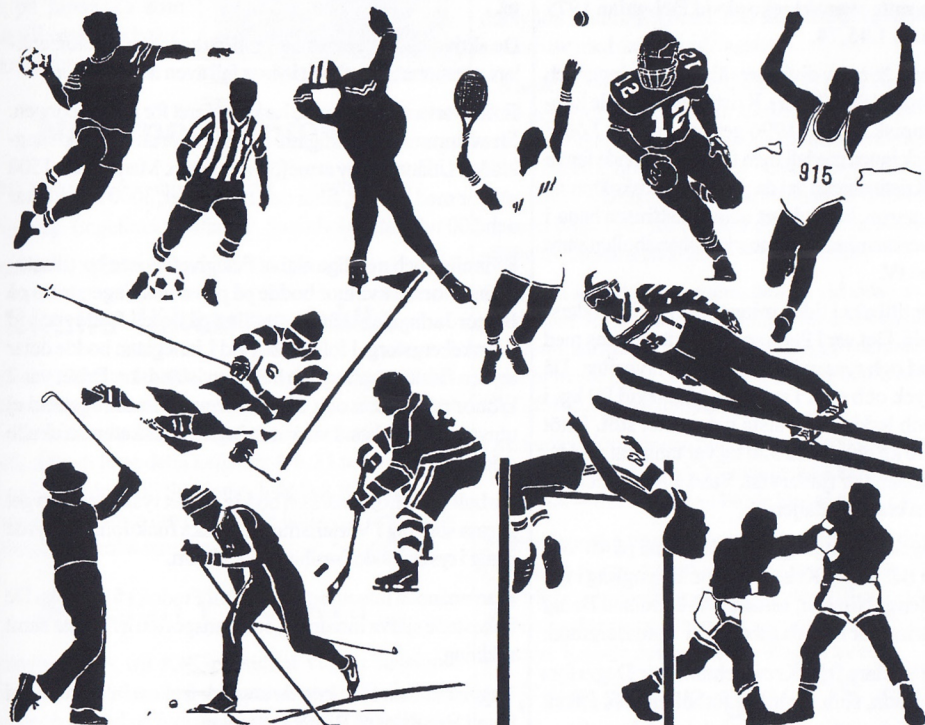
Vid OS 1896 i Athen deltog Sverige med två man. En var Viktor Balck som var med i Olympiska kommittén och en av Coubertins närmaste män. Den aktive som deltog var höjdhopparen Henrik Sjöberg som belade en fjärde plats och åkte till OS för egna medel och en del stöd. Ytterligare två man var anmälda Harald Andersson (Arbin) Lyckans Soldater och Johan Bergman Upsala SS. Harald Andersson var anmäld i löpning 100 meter, 110 meter häck, längdhopp och höjdhopp. Han kom av okänd anledning inte till Athen.

Johan Bergman (1864-1951) var klassisk vetenskapsman och professor, publicist, politiker och nykterhetsförkämpe. Arbetade vid tiden för spelen vid det tyska arkeologiska institutet i Athen. Han anmälde sig på eget bevåg i simning. I anmälningslistorna återfanns han på 100 meter. Han avstod emellertid från deltagande, då hans specialitet ej var kappsimning utan simhopp, som ej var med på programmet. Johan Bergman var ingen tävlingsstimmare, men måste ha varit en mycket god simmare för sin tid. Vid Upsala SS simpromotion 1881 utgick Johan Bergman som primus, dvs 1:a och fick "För utmärkt och godkänd skicklighet i simkonsten" den större belöningen. Fr o m 1894 kallades den större belöningen för "magistern".

Annonsera i SOF-Bulletinen

Som ni har märkt har utgivningen av publikationer från SOF ökat. SOF-Bulletinen kommer ut med fyra innehållsrika nummer per år. Dessutom utger vi tre SOF-Bulletiner Special. Detta för, som ni förstår, med sig kostnader. Portot ökar och tryckningen kostar. SOF-Bulletinen skall inte bli något annonsorgan men någon annons tas tacksam emot. Gör som Sivert Zacharoff (Idrottsarkivet) och Lars Gunnar Björklund (Svenska Spel). Intresserade kan kontakta Stig Nilsson, tel, 08 - 605 32 82.

SLÅ MYNT AV DITT IDROTTSINTRESSE!

Gillar du idrott, spel och spänning? Då ska du satsa på Oddset.

Oddset består av tre olika spel: Lången, Matchen och Toppen.

Spela på Lången där du tippar hemmaseger, oavgjort eller bortaseger i valfritt 3, 4, 5 eller 6 matcher.

Du har ca 40 olika matcher att välja på. Prova också Matchen där du spelar på slutresultatet i en match, t ex 4 - 1, 4 - 2 etc.

På Toppen gäller det att tippa slutvinnaren i ett aktuellt sportevenemang som t.ex. Stockholm

Open i tennis eller US Open i golf.

Det är lätt att spela på Oddset. Är det något du undrar över, kontakta ett av Svenska Spels ombud som finns över hela landet.

Välkommen in!

Oddset

STÖRST CHANS ATT VINNA

SVENSKA SPEL. Minsta insats per vad är 10 kr.

Värmlands Idrotts- historiska Sällskap

Sällskapet har gett ut VIS-aren under 13 år och den utkommer med fyra nummer per år. I nr tre 1996 kunde man med stolthet peka på att Agneta Andersson kom från Karlskoga liksom Anna Lindberg, två av de stora svenska deltagarna i OS. Annars har numren kommunal förankring på så sätt att varje nummer avhandlar en kommun. Nr 3/96 handlar om Kristinehamn vars store man har varit Åke Svensson, som satte svenskt rekord vid DN-galan 1975 på 800 meter med 1.45,74.

IFK Kristinehamn är en av distriktets äldsta föreningar och bildades den 8 april 1906 (90 år). Kristinehamn hade hoprats på en olympisk medalj 1996 genom Fredrik Lööf i finnjolle. Han fick ingen medalj men fick en hedrande femte plats. Idrotten i Kristinehamn är i dag främst skridskolöpning genom Sofia Larsson, bandylaget utan konstfrusen bana i tvåan, en bred verksamhet inom ungdomshandbollen samt fotboll i division IV.

Historiskt, 50 år tillbaka i tiden minns man Arvid Andersson, Starke Arvid. Det var i Paris som VM utspelades med egyptiern Fayad och ryssen Kasianik som favoriter. Då ingick press, ryck och stöt. I press nådde Arvid 90 kg, i ryck 100 kg och ledde inför sista momentet stöt. I stöt nådde Arvid 130 kg och totala 320 kg var tangerat världsrekord. Viktklassen var fjäddervikt. Starke Arvid fick för den prestationen bragdmedaljen.

Boxning var mycket framgångsrik i Värmland på 40- och 50-talet genom BK Trim i Kristinehamn. En yngling i fjäddervikt hette Bengt Nilsson, senare TV-kändisen Bengt Bedrup. Mest känd var landslagsboxaren Tore Berglund.

En känd fotbollspelare från Kristinehamn var Degerfors långe Lasse Larsson, som förenade fotbollen med ett ansvarsfullt arbete och studier på hög nivå, handelsstudeten, NKI-ingenjör och jur kand.

Kristinehamns Gymnastiksällskap som bildades den 23 oktober 1924 får heller in glömmas. En profil har också domaren Nils Holm varit, domare i fotboll, bandy, ishockey, handboll och vattenpolo. Han har varit domare i 50 år och dömdo ungdomsmatcher som 80-åring.

Den störste i Kristinehamn har nog varit John Mix Mikaelsson med två OS-guld, Europamästare, 19 världsrekord, otaliga svenska rekord och 13 individuella SM-guld. Han började hösten 1935 med gång i Kristinehamn och hamnade sedan i Sundbyberg. Bosatte sig på äldre dar i USA dit hans dotter flyttat. Där avled han för tio år sedan, 1987.

Kristinehamns bästa simmare på 1940-45 var Marianne Wareström och de främsta brottarna fanns i Björneborg.

En annan kändis i Sällskapet är Bengt Bivall som samlar klubbårlar från svenska fotbollsklubbar. Han har över 5000 prydligt insatta i pärmar.

Så var det 1912

Den planerade OS-byn i Hammarby Sjästad skulle bli ett mycket modernt bostadsområde för de aktiva vid ett OS 2004. Dessutom skulle det bli goda kommunikationer till arenorna. 1912 såg det annorlunda ut.

De aktiva inkvarterades då i militärkaserner, skolor, enkla pensionat, hotell och i vissa fall även hos familjer.

En inkvarteringskommitté hade ansvaret för inkvarteringen. En av kommitténs viktigaste uppgifter var att låna upp sängkläder. Utlånare blev arméförvaltningen. Man lånade 1500 sängar med kuddar, filtar och madrasser, 3000 handdukar och 500 tvättfat.

Kvinnliga och manliga aktiva fick givetvis inte bo tillsammans. Norska kvinnor bodde på pensionat Fagerström på Birger Jarlsgatan och de manliga på hotell Bellevue vid Brunkebergstorg. I folkskolan vid Linnégatan bodde delar av den finska truppen och hela den isländska. Priset var 2 kronor per person och 25 öre för varje iordningställd ej utnyttjad sängplats. I villkoren ingick också att man skulle städa efter sig.

De baltiska idrottsmännen bodde på det ryska ångfartyget Birma som låg i Värtahamnen. Ryska funktionärer hyrde in sig i rysktalande familjer i Stockholm.

Fransmännen inkvarterades i Adolf Fredriks folkskola. De bekostade själva inredning och transporten av denna samt städning.

Engelsmännen som krävde engelsk frukost inkvarterade i hotell Excelsior på Birger Jarlsgatan.

I tennishallen bakom Olympiastadion ordnades matservering. Frukost 1:50 och middag 3:- och i matsalen hade varje land sitt eget bord och en matsedel som var anpassad till landets vanor. Allt fungerade till allas belåtenhet och OS blev i alla delar en succé.

Solen sken under hela tiden spelen pågick.

Stora Grabbar

Erik Backman (1896-1965) Stor Grabb nr 38 i friidrott. Silver i terräng individuellt, brons i lag och brons på 5000 meter, 2a individuellt och brons i laglopp vid OS 1920. SM på 10 000 meter 1918-20, 1922-23. Engelsk mästare på 4 eng mil. Svenskt rekord på 5000 meter, 10 000 meter och 1-timmes löpning.

Nagano-affischer

Sju olika affischer, designade av den japanske konstnären Koji Kinutani har avtäckts i OS-staden Nagano. De sju affischerna föreställer skidåkare, bobåkare, skidskyttar, utörsåkare, ishockeyspelare, konståkare och curlingspelare i full aktion. På affischerna finns också en slogan på japanska som översatt till engelska lyder: Let's go. Fight.

En av sju officiella OS-affischer.

Nya medlemmar

Karl Erik Eriksson, Stenhuggargränd 2, Östersund
Hans Nyberg, Engelbrektskatan 19, Stockholm
Alf Pettersson, Springarvägen 12, Trångsund

Skulle läktaren hålla

Inför OS 1912 byggdes den stadion som fortfarande är i bruk i Stockholm och kan bara raseras av terrorister. 1912 väckte den stor upståndelse men skulle läktarna hålla för all publik. För att testa detta kallades den 31 maj 500 man från Svea Livgarde in till Stadion och de fick stå och hoppa på läktarna för att testa om den skulle hålla och det gjorde den (Dävarande träläktare är nu utbytt mot betong).

Session i Moskva

Samaranch valdes till IOK-president vid en session i Moskva 1980. I Lausanne i september omvaldes han för ytterligare en period på fyra år. På hans uppmaning beslutades att 2001 års session skall hållas i Moskva så att han får avgå på samma plats där han valdes och där han varit ambassadör.

SOFs klubbhål

Vid årsmötet beslutades att SOF skulle ta fram en klubbhål och att styrelsen skulle komma med förslag på utseende och att detta skulle presenteras i SOF-Bulletinen. Synpunkter lämnas skriftligen till Ture Widlund. Adress se framsidan. Bottenfärgen är ljusblå.

Olympisk Support

Under de senaste olympiska spelen har det varit tunnslätt med svenska medaljer. Men i framtiden planeras det för flera medaljer. År 2004 skall vi vara bland de 10 bästa nationerna i medaljstriden. Ingen omöjlig uppgift säger man från organisationen Olympisk Support, men det är klart, då hade man räknat med och hoppats på OS i Stockholm 2004. Det skulle ha varit en drivfjäder för dagens 15-18-åringar som vill satsa mot toppen. Men trots nederlaget i omröstningen skall Olympisk Support satsa på de främsta idrottarna och talangerna. De skall erbjudas individuellt skräddarsydda stödmöjligheter. Det skall kunna genomföras i samarbete med stat och näringsliv.

Det är de inhemska talangerna som skall utvecklas. Tre saker skall ges prioritet. Först skall specialförbunden ges ekonomiska resurser så att de elitaktiva får större möjligheter att åka på internationella tävlingar och träningsläger och möta internationell konkurrens. Vissa förbund får också kritik för att man lägger ner för mycket pengar på administration i stället för att satsa på tävlingsverksamheten.

Det andra som skall prioriteras är livet vid sidan av idrotts-satsningen. Att skapa förutsättningar för den som hårdtsatsar att känna harmoni i vardagen och trygga framtiden. Möjligheter måste på ett vettigt sätt finnas att kombinera arbete eller utbildning med träningen.

Den tredje prioriteringen blir att ge elitidrottsmannen individuellt ekonomiskt stöd. Många kanske klarar av att satsa helhjärtat 4-8 år men man borde kunna satsa i 8-12 år.

Man måste öka träningsdosen. De efterforskningar som Olympisk Support gjort visar att svenska toppidrottsmän ofta tränar mindre än sin konkurrens. Till en del beror det på bristande resurser men det saknas också ambition och passion. Kanske det senare är viktigast av allt.

Frimärken gav OS stöd

Vid flera tillfällen har frimärksutgåvor varit ett betydande stöd för OS. Antwerpen 1920. Paris 1924 är exempel på detta.

Mycket stor betydelse fick frimärksutgivningen också för Aten 1896. Utan utgivningen hade spelen knappast kunnat genomföras. Två bröder, Dimitrios och Ioannis Sacoraphos, hemställde då hos kronprins Konstantin, som var ordförande i den grekiska olympiska kommittén, om att få ge ut en sportserie på frimärken.

De fick ja på sin förfrågan och utgivningen blev en stor succé och hela världen. Frimärkena trycktes upp i 12 valörer och motiven var hämtade från antiken

Allmänt föreningsmöte

Allmänt föreningsmöte hölls torsdagen den 28 augusti traditionsenligt dagen före finnkampen. 15 medlemmar hade mött upp, men var höll alla andra hus.

Ordföranden inledde mötet med att till tidigare styrelseledamöterna Rune Kjellström (1991-95) och Karl Örsan (1994-96) utdela föreningen hedersvimpel.

Sedan berättare läraren Rune Larsson om sitt brokiga idrottsliv. Rune var denna världsdels mest förfärlige fighter och spurtare och fick väl inte många stilpoäng när han flög över häckarna. Han hoppade som en kråka enligt hans egna ord. Han var till en början en lovande fotbollsspelare men kom så småningom in i landslaget i friidrott och fångades av den fina lagandan i landslaget och senare blev han lagkapten i landslaget och en mycket uppskattad sådan. Lagandan bidrog till att man vann över bättre nationer och det har bidragit till att Rune kunde berätta om sin löpargärning på ett mycket farscinerande sätt. Rune tyckte häckträningen var tråkig och tyckte bättre om att träna i skogen.

Efter det att han upptäckts som löpare kontaktades han av MP, vilken klubb han tillhört i 56 år. Sitt första SM vann han 1946 och blev då etablerad i eliten. Efter kriget gjorde han tillsammans med en del andra landslagsmän resor ute i Europa och från dessa resor hade han många lustiga historier att berätta. 1948 var han med i OS och tog brons på 400 meter häck samt på 4 x 400 meter.

Ett kärt minne har han från 1950 då laget vann en avgörande stafett 4 x 400 meter som sista gren mot Frankrike genom en heroisk insats av Lars Erik Wolfbrant. Året efter, 1951, blev ett stort år för Rune och till sin egen stora förvåning tilldelades han Svenska Dagbladets Bragdmedalj.

Rune Larsson (främst) och några av besökarna på föreningsmötet

Nu är han president för De Stora Grabbarna, i vars styrelse bl a sitter Per Ove Trollås, Erik Ahldén, Ann-Louis Skoglund, Hans Lagerqvist, Erik Uddebom och SOF-medlemmen Stig Pettersson.

Föreningens uppgift är förutom att vara en kamratförening att ha fadderbarn (lovande friidrottare som man stöttar) och hjälper sjuka.

De stora grabbarnas skrönor säljer Rune för 20:- och avslutningsvis tilldelades Rune SOF:s hedersvimpel. Rune brukar hylla sina vänner med tack- och hyllningstal i alliterationens form. Nu fick han smaka sin egen medicin i Turess tacktal:

LARSSON, läroverksgossen, läraren, landslagskaptenen, Londonmedaljören, lilla-jäntors-motsats-president, lättfotad, lejonhjärtad, lång-häck-löpare, laddat löparess, lagom lufsig, lysande ledargestalt, långlivad löparveteran.

Larssons lovande litterära laster levererar lagerkransvärdiga litteraturalster.

RUNE, realstudenten, rimmaren runor ristar, Rekord-Magasinartad raketkarriär, rännarbanans rutinerade rävv, regelrätt rekordman, robust rekordhållare, rastlös, rivig. Runes rasande rekordfinisch renderar rosor, radioreportage-lyssnarna ryser, rymdens ramaskri raserar rumsordningen.

Raljerande, rackarns rolige Rune redovisar raksträcks-rökare, rakryggade Rune, radritaren renons rättvisande runor!

Runes meriter:

Stor Grabb nr 127, sex SM och två JSM på 400 meter häck, två SM och ett JSM på 400 meter samt tre SM på 4 x 400 meter. Som bäst var han 2a på världsbästaistan (1945-51). IEM har Rune två brons liksom i OS. Rune var med i 20 landskamper, sju individuella vinster och åtta vinster i sta-

fett. För sina insatser i landskampen mot Frankrike 1950 fick han Kabompokalen.

Möte med Nurmi

1997 var det 100 år sedan Paavo Nurmi föddes. Nu tänker man ge ut en bok om Paavos liv och alla som har någon upplevelse med anknytning till Nurmis liv kan skicka in bidrag. Bidragen insändes före den 31 mars 1998 till Finlands Idrotts-historiska Förening, Finlands Idrotts-museum, Olympia Stadion, 00250 Helsingfors (Kenth Sjöblom) och resultaten offentliggörs den 13 juni.

Målet är att få fram nytt material om Nurmis person och idrottskarriär, helst baserat på egna erfarenheter. Det går bra att skriva på svenska.

Internationellt seminarium för Sportjournalister

Aftonbladets Lars Sandling hade uttagits att delta i "The 9th International Seminar for Sport Journalists of the International Olympic Academy" i Olympia 20-25 maj 1997. Temat för seminariet var "The Games of the XXVI Olympiad and the Mass Media". Sportjournalister från 48 länder deltog. Här lämnar Lasse en rapport i SOF-Bulletinen.

Lektioner: Sex lektioner under tre dagar, Här redovisas ämne för ämne och lärare för lärare. Samtliga sex föredrag har Lasse lämnat till SOK.

"The ideals of Olympism and the work of the International Olympic Academy" med Kostas Georgiadis, dekanus på Akademien. En lagom torr inledning på vistelsen. Historia och framtid. Men berättaren visade sig senare i veckan vara bättre som fotbollspelar, speciellt huvudspelet än som föredragshållare att fånga uppmärksamhet.

"Pioneers of Olympism in the 19th Century (1834-1889)" med Petros Linardos, sporthistoriker och hederspresident i Greklands Sportjournalistsförbund.

Det är sant påstod Linardos att sportjournalister inte är några historiker. Men i det antika Grekland sa man också, att "lycklig är den man som har lärt av historien".

Sen berättade han att baron Pierre de Coubertin inte var först med idén utan fransmännen Condorsets, Lacanals och Daunaus hade redan 1790 idén om Olympiska Spel på Marsfälten i Paris.

Berättelsen gick vidare via jakobinerna på Korfu, 1838 års försök i Letrina i Pyrgos, Eleias huvudstad inte långt från Olympia, där också fyra tävlingar - mer kända som Zappas Olympiader, efter Evangelis Zappa - hölls 1859 till 1889 fram till svenska anknytningar Balck, Åsa Rausing-Roos och Ramloessa.

Ramlösa-spelen 1834 och 1836 väckte stor uppmärksamhet bland de närvarande och jag tror att åtminstone de båda andra nordiska representanter, danska Ekstarabladets Steen Ankelldal och finska Aamulehtis Vesa Laitinen skrev artiklar i ämnet.

"Media ethics. The role and the duties of sport journalists" med professor Lee Jae-Won VD i Olympic Awards och professor i journalistik vid Cleveland States Universitet, Cleveland Ohio.

Vid sidan av sitt föredrag berättade den koreansk-amerikanske professorn för oss nordbor varför Stockholm inte kommer att få OS år 2004, vilket gav mig uppslag till en artikel i Aftonbladet.

* Samaranch litar inte på era tidningar i Skandinavien, och han kommer aldrig att riskera att åter utsätta sig för det som hände i Lillehammer, sa han

* Minns vad som hände dagarna innan OS 1994, när en massiv norsk tidningsopinion attackerade Samaranch och ideligen drog upp hans fascistiska förflutna.

* Det var den norske skidstjärnan Vegard Ulvang som då gick i spetsen för attacken genom att påstå, att IOK var odemokratiskt och "att en tidigare fascist som Samaranch var idotten ovärdig.

* Så illa var det att den norske kungen måste gå in och medla.

Må vara hur det vill med detta, men professorn var intressant att tala med.

"The Atlanta experience and the press operations in future Olympic Games" med Alain Billouin chef för den franska sporttidningen L'Équipes speciella OS-redaktion.

"The evolution of Journalism in the Olympic Games" med Alain Lunzenfichter, journalist på franska L'Équipe och förste vice president i AIPS.

"Electronic media in the Olympic games" med Adrian Mtcalf, ordförande i API Television, England.

Om Olympia kan i övrigt sägas, att det ligger vid Alfeiosfloden mellan flankerande kulle vid foten av de arkadiska högländerna. Ett landskap som är bördigt, mjukt och harmoniskt.

Högresta pijer skuggar ruinerna och kring många av resterna skjuter frodigt gräs upp liksom blodröda vallmor.

Vi besökte inte bara ruinerna av det stora doriska Zuestemplet, som när det stod färdigt 457 f Kr var det största på det grekiska fastlandet (18 x 54 meter), utan också Olympiamuséet med Praxiteles staty av Hermes med Dionysosbarnet på armen, från 350 f Kr.

Förresten: Trots all dess berömmelse är esteterna fortfarande ense om statyns konstnärliga halt.

Hjalmar Gullberg var för:

"Med skygga fingertoppar trevar jag

över gudens ansikte, blundar för att så mycken skönhet bländar".

Karin Boye var mer reserverad:

"Han är älskvärd, men ingenting att leva på, han har redan ett stänk av pose och är glättad som porcelain.

Tja.

Sammanfattning: Fem härliga dagar i Grekland. Bara det att eftermiddagarna var helt lediga och kunde användas till

bad i utmärkt pool, vandringar i landskapet eller studier på det nya biblioteket

Plus för:

- Alla kontakter med kollegor från andra länder som jag kommer att ha nytta av framöver och som jag förresten redan haft nytta av (Vitryssland, VM-kvalmatchen i Minsk, den vitryska TV-sportens chefsproducent Vladimir Issat)

- Givetvis det vidgade olympiska kunnandet som dagarna gav. Som sportjournalist jobbar vi alltid i nuet har sällan tid att, som här, blicka bakåt i historien.

- Utmärkt och riktig mat

Minus för:

- För kort tid till debatt efter föredragen. Nu blev det oftast en gubbe som läste från sitt papper följt av en eller två frågor till honom. Slut. Någon intressant hände under Adrian Metcalfes föredrag bildens utveckling under 1900-talet. Internationella Olympiska Akademiens President Nikalao Filaretos, som satt ordförande, påpekade plötsligt att Metcalfe bara hade fem minuter på sig. Metcalfe svarade att han inte ens var halvvägs igenom sitt tal. Vi elever ställde oss på Metcalfes sida. Filaretos lämnade lokalen. Vi hann till och med diskutera efteråt.

- Att man inte visade oss det fantastiska biblioteket; det fick man leta upp själv

- Ingen organiserad idrott under den stora fritiden, det hade man gott kunnat fixa

- Att där inte fanns någon representant för de närmast aktuella spelen i Nagano 1998 och Sydney 2000

- Många av de problem som ändå togs upp bnrar det gans tid handlade om ackrediteringar och dylikt. Inte rätt forum, va?

Förslag:

Längre tid för debatter. Utnyttja även eftermiddagarna

Sammantaget låter detta lite för surt. Inge mening.

Jag, liksom de flesta av mina kamrater var mycket tacksam för dagarna i Grekland. För att i Olympisk anda ha fått träffa så många kollegor från hela världen och fått diskutera gemensamma problem

- Krogägaren från Barbados (lita aldrig på en mager kock...)

- TV-charmören från Ecuador, som drog fantastiska historier om landets före president Bucaram, "El Loco", "Galningen", som förresten sprang 200 meter i Moskva-OS 1980 (sexa i andra försöksheatet på 22,88 som Abdala Seluma från Libyen, Pietro Mennea vann på 21,26)

- Georgiern som bjöd på georgisk konjak

Bromsman

Under sommaren har ett 30-tal ledamöter från IOK och representanter från internationella idrottsförbund gästade Bosön. Vid varje tillfälle har de fått demonstration av test- och träningsmaskinen "Bromsman" och många av dem har imponerats av maskinen, som utvecklats på Bosön.

Bromsman är en skivstång upphängd på ett linsystem som är kopplad till en dator. Stången kan belastas upp till 500 kg och hastigheten kan regleras. Den som tränar eller testas skall övervinna ett motstånd som man normalt inte klarar.

Bromsman bygger på principen excentrisk (bromsande) träning dvs att man är starkare att hålla emot än att utföra en böjning av en muskel, koncentrisk träning.

- Det är en mycket stor nyhet inom styrketräning och styrkeutveckling, sade ungraren Dr Ajan generalsekreterare i internationella Tyngdlyftningsförbundet, som blev så intresserad att han på stående fot beslöt att förlägga nästa möte för deras medicin- och forskningskommitté till Bosön.

Återstår att se vad det kan betyda för svensk idrott.

KÄLLA: TIDNINGEN SVENSK IDROTT

SOF rationaliserar

För att underlätta hanteringen av den växande volymen av utskick till våra medlemmar har SOF införskaffat en frankeringsmaskin. På den finns det möjlighet att via en gummiklische gör reklam på kuverten när man frankerar. SOF söker nu en intresserad part som vill finnas med på alla SOFs kuvert. Intresserade kontakter Ture Widlund, tel 08 - 34 14 02.

- den tyske nyhetsbyråjournalisten som fått förmamnet Gunnar för att hans pappa hade Gunnar Gren som idol och som nu själv döpt sin son till Kevan (efter Keegan).

- min rumsgrannen Matthews Dunn på The Express som ideligen påpekade att jag var äldre än hans pappa.

- den i sjätte månaden gravida Elynah från Kenya som kom i ny färgglad kreation till varje lektion

- John Walkers spökskrivare från Nya Zeeland

- Chantal från Seychellerna som berättade om sin svartsjuka make

Ett hjärtligt tack till Sveriges Olympiska Akademi, Sveriges Olympiska Kommitté, Svenska Sportjournalistförbundet och Stockholms Spotjournalisters klubb för att jag fick tillfälle att vara med

LASSE SANDLIN AFTONBLADET

Nytt från SOK

NOK har samarbetat med Pool 2000 och Stockholm 2004 i kampanjen Ståda Sverige i enlighet med FN:s och IOK:s miljöprogram.

Gunilla Lindberg har deltagit i möte med Women and Sport Group i Casablanca den 15 april.

Gunilla Lindberg som sitter i arbetsgruppen för OS-programmet för 2004 meddelar att nya grenar i Sydney blir skeet och trap i skytte för damer samt par i konstsimm som varit med tidigare.

Uttagning av deltagare till Nagano: Tre Kronor i ishockey, damlandslaget i ishockey, curling damer; Elisabet Gustafsson, Katarina Nyberg, Louise Marmont, Elisabeth Persson, Umeå CK samt Margareta Lindahl Svegs CK, Curling herrar: Peter Lindholm, Tomas Nordin, Magnus Swartling, Peter Narup Östersunds CK och Marcus Feldt Svegs CK.

NOK:s uppvaktningar: Fredrik Lööf finnjolle, Ludmila Engqvist, J O Waldner, herrlaget i curling, Louise Carlsson, Patrik Isacsson och Lars Frölander i simning för guld i VM. Gunilla Lindberg på 50-årsdagen, Centralföreningen för Idrottens främjande på 100-årsdagen, Mora Nisse Karlsson på 80-årsdagen, Wolf Lyberg på 80-årsdagen.

Gunilla Lindberg och Stefan Lindeberg har deltagit i seminarium för generalsekreterare och Chef de Missions i Wien.

C G Anderberg representerade SOK vid kortbane-VM i simning i Göteborg.

IOC:s General Assembly i Stockholm den 13-15 november invigdes av HM Drottningen.

Det medicinska teamet till OS i Nagano (förslag) Bo Berglund (chefsläkare) och medlem i SOF, Dag Halvorsson (alpin/freestyle), Kalle Eriksson (längdskidor), Klas Östberg (skidskytte), Göran Kendorf (ishockey damer) Ronny Lorentzon (ishockey herrar) Sjukgymnaster: Claes Sköld (alpin), Per Almqvist (freestyle), Ulrika Tranaeus (snowboard), Christian Schumacher (längdskidor), Jan Högberg (längdskidor), Ronny Adolfsson (skidskytte), Tom Pietilä (ishockey herrar), Ulf Karlsson (ishockey herrar), Karin Peurell (ishockey damer).

Kronprinsessan Victoria avtäckte den av svensk idrott överlämnade statyn "den knutna pistolen" den 27 augusti till det Olympiska Museet.

Carl Gustav Anderberg, Gunilla Lindberg och Stefan Lindeberg representerade SOK vid Nordiskt möte den 25-26 augusti.

Stefan Lindeberg representerade SOK vid Nordiskt Fælleskommittémöte i Svalbard den 18-21 augusti.

Stefan Lindeberg och Peter Reinebo representerade SOK vid IOC:s World Congress on Sport Sciences i Monaco den 22-25 oktober.

SOK deltar i World Youth Games i Moskva 1998.

Lars Sandlin Aftonbladet har deltagit i IOAs session för sportjournalister i Olympia 20-25 maj (se separat referat).

Ann-Louise Ebberstein, fotboll, Åsa Elfving ishockey, Christer Löfgren, judo och Per Noreen rodd har deltagit IOAs 37e session i Olympia.

Sten Eriksson, Göteborg, Leif Isberg Borlänge, Martin Johansson Umeå och Hervor Ranestål Göteborg har deltagit i 3e sessionen för högszkoleutbildare.

Nils Olof Zethrin och Hans Bolling, Stockholms Universitet, har deltagit i 5e post graduate seminar.

SOK:s 5e olympiska session äger rum på Bosöns Idrottsinstitut den 24-26 oktober. Redovisas i SOF-Bulletin Spec.

SOK har anmält Pernilla Wiberg och Mats Näslund som kandidater till IOK:s athletes Commission som skall väljas i Nagano 1998

IOK meddelar att Hong Kongs Olympiska Kommité behåller sitt medlemskap i IOK.

SOK har tecknat ett samarbetsavtal med Swaziland Olympic Kommité gällande tränarutveckling.

Stefan Lindeberg har deltagit i ett nordiskt möte i Helsingfors den 10 juli gällande nordiskt samarbete i tränarutveckling.

Den 10-11 september hölls en träff för generalsekreterare/sportchefer.

Olympisk Camp "Team Sydney" hålls den 7-9 november på Bosön.

Tre Kronors läkare Ronny Lorentzon har deltagit i ett möte i Colorado Springs gällande samarbete mellan NHL:s läkare och lagläkarna vid OS i Nagano.

C G Anderberg representerade SOK vid friidrotts VM i Athen.

SOK har tecknat ett samarbetsavtal gällande Sydney 2000 Olympic Coin Program.

SOF-Bulletinen Special

Vi har gett ut 35 SOF-Bulletiner Special i många intressanta ämnen. Men det finns mycket mer att skriva om. Men vem skall skriva? SOF:s styrelse efterlyser nu både idéer och författare. Har du en idé tveka inte att kontakta styrelseordföranden Ture Widlund tel 08 - 34 14 02.

Sveriges första
och enda
ANTIKVARIAT
med special-
inriktning på
IDROTT

SÄLJER och KÖPER

allt antikvariskt material
med idrottsanknytning:

böcker, tidskrifter, tidningar,
vykort, samlarbilder, program,
klubbnålar, autografer etc.

Svenskt och utländskt.

Besöksadress: Grimstagatan 170, Vällingby.
Öppet måndag-fredag 09.00-17.00.
Lördagar 10-14 (ej juni, juli).
Tel. 08/739 09 71. Fax. 08/739 14 73.
Postadress: Box 181, 162 11 Vällingby.